

மலலகை

இந்த இதழில் : மலலகை ஜூலை

இந்த இதழில்

- எஸ். முருகபூபதி
- எம். எம். மன்ஸூர்
- 'ஆகதி'
- எம். ஏ. நுஃமான்
- கே. எஸ். சிவகுமாரன்
- எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்
- மு. கனகராஜன்
- 'ஜமாலி'
- ஏ. கிரீன்
- மருதூர்க் கொத்தன்
- ஆதிபார் எழுதுகின்றார்கள்

ஜூலை 1975

75 தடி

கலை இலக்கிய மித இதழ்

தானிய வகைகள் !

* எண்ணெய் வர்க்கங்கள் !

* கீழங்கு வகையறுக்கள் !

* சாய்ப்புச் சாமான்கள் !

வியாதி துதி

எஸ். குலசேகரம்பிள்ளை அன் பிறநர்ஸ்

நெல்லை-163, 5ம் குறுக்குத்தெரு,

கொழும்பு - 11

நாயகம் : 33856

நாயகம் : 33856
நாயகம் : 33856
நாயகம் : 33856
நாயகம் : 33856

மொத்தமாகவும்

சில்லறையாகவும்

சகாயவிலையில்

கிடைக்குமிடம்

1991

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்-கவியாதிதியை கலைகளில்-உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

பத்தாவது ஆண்டு

ஜூலை
1975

87

அடுத்த மாதம் வெளிவர இருக்கும் இதழ் 11-வது ஆண்டு மலராக மலரப் போகின்றது.

இம் முழு மாதமும் அம் மலரைத் தயாரிப்பதிலேயே செலவிடப் போகின்றோம். மிகக் காத்திரமாகவும் கனமாகவும் விஷயச் செழிவுடனும் இம் மலர் தயாராக வேண்டும் என்பதே எமது பெருவிருப்பமாகும். இதற்குச் சகல இலக்கிய நெஞ்சங்களின் பெரும் ஒத்துழைப்புத் தேவை. மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் பேரபிமானம் கொண்ட நண்பர்கள் தமது செல்வாக்கைப் பிரயோகித்து விளம்பரங்கள் சேகரித்துத் தந்தாலே நமது சிரமம் சற்றுக் குறைவாக இருக்கும். அதற்குச் செலவழிக்கும் நேரத்தை மலரின் உழைப்புக்குப் பயன்படுத்தினால் இன்னும் கிறப்பாக மலர் அமையக் கூடியசாத்தியக் கூறுகளைச் செய்யலாம்.

சந்தாதாரர்கள் தனியாக மலருக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாது போனால் சந்தாவில் கழிக்கப்படும்.

சென்ற 10-வது ஆண்டு மலரைப் போலவே சீக்கிரம் மலர் அத்தனையும் முடிந்துவிடும் என்ற காரணத்தால் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் முன்னரே மலருக்கு ஏற்பாடு செய்வது விரும்பத்தக்கது.

— ஆசிரியர்

மணக்கும் 'மல்லிகை'
கிதை, பெயர்,
கிண்கி, கிட்டுரை,
கிட்டுகி,
எல்லாம் அக்கியோர்
கிண்கிவழி,
பெருபுயல் அலகை.

மலர்வரை

ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234-A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

மல்லிகைப் பந்தலன் விதாமக காலதகை

ஆர். ஆர். பூபாலசிங்கம்

'மல்லிகை' யை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு எப்படி ஏற்பட்டது என்பதே ஒரு உணர்வு கலந்த கனவாகும். தூக்கக் கலக்கத்திலோ அல்லது திடீரென எங்கோ எதிலோ ஏற்பட்டுவிட்ட நெஞ்சத் திகைப்பிலோதான் எனது அடி மனதில் இருந்த இந்த ஆசை மேலோங்கி முகிழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

மல்லிகையின் ஆரம்ப மூலதனமே எனது மனைவியின் கையிலிருந்த தங்கக் காப்பின் விற்பனவுப்பணம் 300 ரூபாதான். இதை வைத்துக் கொண்டு நான் திட்டம் போட்டுச் சஞ்சிகையை ஆரம்பிக்க எண்ணியபோது நண்பர் பூபாலசிங்கத்திடம் ஆலோசித்தேன். 'பயப்படாதே; ஆரம்பி!' என எனக்கு உற்சாகமான வார்த்தைகள் கூறி, 'இந்தா எனது அன்பளிப்பு 25 ரூபாய்' என முதன் முதலில் கைதந்து உதவினர் இவர். நான் வெகுவாக மதிக்கும் புத்தகக் கடைப் பூபாலசிங்கம் ஆரம்பகால இடதுசாரி; தடம் புரளாத அரசியல்வாதி; நல்ல மனிதன்!

முதன் முதலில் இவர் என்னைச் சந்தித்ததே என் மனதைக் கவர்ந்து விட்டார். அப்போது நானும் இன்று பிரபலமாக உள்ள எழுத்தாளர்களும் 'பொடியன்'கள். எங்களுக்கு அரசியல், இலக்கிய உணர்வை ஊட்டி ஆரம்பத்தில் எம்மைக் கைதூக்கி விட்டவரே இந்தப் பூபால்தான்.

காலஞ்சென்ற திரு. அ. ந. சுந்தராமியின் மிக நெருங்கிய நண்பரான இவர், அவர் உடம்பில் சிரங்குடன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு சில மாதங்கள் தங்கியிருந்த போது சகல இளம் எழுத்தாளர்களையும் அவருக்கு அழிமுகப்படுத்தி வைத்தார். துடிப்புள்ள இளம் எழுத்தாளர்களும் சிந்தனையாளர்களும் இன்று இடதுசாரிக் கருத்தைக் கொண்டவர்களாகவே திகழுகின்றனர். இதற்கான அத்திவாரத்தைக் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே போட்டு வைத்த குறிப்பிடத் தக்கவர்களில் பூபாலசிங்கமும் ஒருவர்.

என்னுடைய பல சிறுகதைகளில் வரும் புத்தகக்கடை என்பதும் இவரது புத்தகக்கடைதான்.

மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் ஒரு நல்ல தோட்டக்காரனின் கரி சனையுடன் பங்கு கொள்ளும் இவர் பல வழிகளில் பல விதங்களில் மல்லிகைக்கு உதவியுள்ளார். நிறைந்த மனம், எதிரிகளையும் நேசிக்கும் பண்பு, நகைச்சுவைச் சம்பாஷணை, தோழர்களுக்கு நெருக்கடியான நேரங்களில் உதவும் பண்பு, தேசியக் கலை இலக்கியங்கள் சீரும் சிறப்புமாக வளர வேண்டும் என்ற பேரவா ஆகியவைகளின் மொத்த உருவமே தோழர் ஆர். ஆர். பி.

இந்தியாவும் இந்திராவும்

அவ்வாறாபாத் தீர்ப்பு இந்தியப் பெரு நிலத்தை மாத்திரமல்ல, சர்வ தேச நாடுகள் அத்தனையையுமே ஓர் உலுப்பு உலுப்பி விட்டது.

அடுத்து அங்கு என்ன நடைபெறப் போகின்றது? என உலக ஜனநாயக சக்திகள் வெகு நிதானமாக அவதானித்துக் கொண்டிருக்கும் அதே வேளையில் சர்வ தேசப் பிற்போக்குக் கூட்டத்தினர் இந்தியாவின் இந்த இடைக்கால அரசியல் நெருக்கடியைப் பார்த்துத் தம்முள் குதூகலமடைகின்றனர்.

உலக நாடுகளின் பிரசித்தி பெற்ற பத்திரிகைகள் எல்லாம் தத்தமது கோணங்களில் நின்று கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றன. இந்த அபிப்பிராயங்களைத் தொகுத்துப் பார்க்கும் பொழுது ஓர் உண்மை புலப்படுகின்றது. சிலி நாட்டில் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அண்டே அரசாங்கத்தை சிஜூ பாஸிட் கும்பல் இரவுக்கிரவே இரத்த வெள்ளத்தில் சாகடித்த பொழுது இன்று இந்திய ஜனநாயகத்துக்காகக் கண்ணீர் வடிக்கும் இந்தத் திருக் கூட்டத்தினர் வாயே திறக்கவில்லை என்பதும் கவனிக்கத் தக்கது. இதே திருக் கூட்டத்தினர்தான் இந்திரா ஜனநாயகத்தைத் தூக்கி விட்டு விட்டார் எனப் பிலாக்கணம் பாடுகின்றனர்.

சரியான காலத்தில், சரியான கட்டத்தில் துணிந்து சரியான நடவடிக்கை எடுத்து இந்திய—அந்நியப் பிற்போக்குக் கூட்டணியின் முது கொலும்பை ஒடித்ததற்காக நாம் இந்தியப் பிரதமரைப் பாராட்டுகின்றோம்.

நீதி மன்றத் தீர்ப்புக்குப் பின்னர்தான் இந்திராவை ராஜிநாமாச் செய்யும்படி வற்புறுத்தவில்லை. அதற்குப் பல மாதங்களுக்கு முன்னரே திரு. ஜேபி அவர்களினது தலைமையில் ஒன்று திரண்ட பிற்போக்குக் கூட்டம் இந்தியப் பிரதமரை பதவியில் இருந்து நீங்கும்படி இயக்கம் நடத்தியது

மகாத்மா காந்தியின் உயிரைப் பவி கொண்ட கூட்டத்தினர் கூட இன்று இந்திய ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற முனைந்து

செயற் படுகின்றனர் என எண்ணும்போது இக் கூட்டத்தின் சுய ரூபம் இந்தியப் பொது மக்களுக்கு அப்படியொன்றும் விளங்காமல் போகாது.

சமீபத்தில் கிடைத்த பத்திரிகைத் தகவலின்படி நமது முன்னைய பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா அவர்களை கொலை செய்ய உடந்தையாக இருந்ததே இந்தச் சர்வதேசச் சனியன் சிஐஏ தான் என நியூயார்க் செய்தியொன்று கூறுகின்றது.

இந்தியப் பிரதமரும் தமது சமீப காலப் பேச்சுகளில் தனது உயிருக்கு அந்நியச் சக்தியொன்றினால் அபாயம் சூழவுள்ளது எனப் பகிரங்கமாக எச்சரித்துள்ளார். சிஐஏ சர்வதேசத் தலைவர்களின் உயிருடன் விளையாடி வந்துள்ளதை நாம் நோக்கும் பொழுது இந்தியப் பிரதமரின் நியாயமான அச்சத்தை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்ளுகின்றோம்.

எனவே இந்திய நாட்டின் சமீப முன்னேற்றங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் இந்திய நாடு சிலியைப் போல பாஸிஸ்ட் குண்டர்களால் இரவுக்கிரவே கவிழ்க்கப்படாமல் தடுப்பதற்குமாக அவசர கால நிலையைப் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளது அந்த வளர் முக நாடு.

எனவே இந்தியாவா — இந்திராவா எனத் தனிப்படுத்தி இதை நாம் நோக்கக்கூடாது. பாஸிஸத்தின் வெற்றியா அல்லது ஜனநாயக சக்திகளின் முன்னேற்றமா என்றே நாம் இதைப் பகுத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

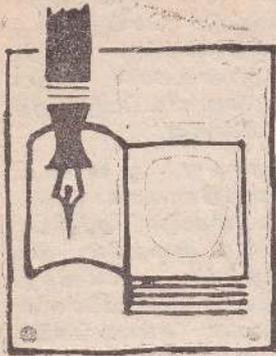
பாஸிஸ்ட் குண்டர்களின் முதுகெலும்பு தற்காலிகமாக ஓங்கியடித்து நொருக்கப்பட்டு விட்டது என்பது முதலுண்மை. இக் கூட்டம் நிரந்தரமாகவே முடமாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு இந்தியப் பொது மக்களை ஓரணியில் திரட்டும் முற்போக்குப் பொருளாதார மாற்றுத் திட்டங்களை வைத்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

இந்தியப் பிரதமரின் தீவிர நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டி மேலும் முற்போக்கு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல தமது தார்மிக ஆதரவை நல்குவதாக இலங்கைத் தொழிற் சங்கக் கேந்திரங்கள் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது நமது தேசத்தின் ஆத்மக் குரலை எதிரொலிப்பதாகவே நாம் கருதுகின்றோம்.

நாமும் இதிலிருந்து பெரியதொரு பாடத்தைப் படித்தறிய வேண்டும். இப்படியான அரசியல் நெருக்கடிகள் அங்குதான் நடைபெறும் என நாம் நம்பிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது.

வியட்நாமிலும், கம்போடியாவிலும் நொருக்கித் தூக்கி வீசப்பட்ட அமெரிக்கச் சுரண்டும் கூட்டம் ஆசியாவில் சகல சகுனித் தனங்களைக் கையாண்டும் நிலை கொள்ளப் பார்க்கின்றது. இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இப்படியான நெருக்கடிகளை உருவாக்கி — முடியுமானால் சிஐஏ யைக் கொண்டு கொலைகளைக் கூடச் செய்து — தனது பாஸிசக் கருத்தை வலுப்படுத்த முனைகின்றது.

சகல மக்களும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும், தவறினால் நமது நாடும் ஒரு வியட்நாமாக மாற்றப் பட்டுவிடும்.

கடிதங்கள்

'மல்லிகை' க்கு விஷயங்களைத் தெரிந்து போடுவதில் ஆசிரியருக்குள்ள திறமையைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. சமீபத்திலிருந்தே இவ்விஷயத்தை என்னால் கூர்ந்து அவதானிக்க முடிந்தது. அன்பு ஜவஹர்ஷா, சாந்தன் ஆகிய இருவருக்கிடையில் மல்லிகைக் கவிதைகள் சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட கருத்து மோதலின் போது தாங்கள் சாமார்த்தியமான முறையில் நடந்து கொண்டீர்கள். அதுபோல், ஜூன் 75 இதழில் 'பெட்டைம் ஸ்ரோரிஸ்' சம்பந்தமான பரிமாறவில் தாங்கள் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டியுள்ளீர்கள். ஜூன் இதழில் 'பெட்டைம் ஸ்ரோரி' என்றால் என்ன என்பதை விளக்கும் கட்டுரையை வாசிக்கும் வாசகர்கள் நிச்சயம் குழப்பமுற இடமுண்டு. ஏனெனில் கட்டுரையாசிரியர் இதற்கு முன் ஒரு மல்லிகைக் கதையை பெட்டைம் ஸ்டோரியாக உதாரணம் காட்டி எழுதியிருந்தார். அது மல்லிகையில் ஒரு விவாதத்தை எழுப்பியதுமாகும். எனவே இக் கட்டுரையை வாசித்தபின் கட்டுரையாசிரியர் எதைக் கூற முன்வருகிறார் என்ற மயக்கமேற்படலாம். எனினும் கட்டுரையாசிரியரின் முன்னைய கடிதத்தையும், இக்கட்டுரையையும் சேர்த்து வாசிப்பவர்களுக்கு குறித்த விவாதத்தில் மல்லிகை ஆசிரியரின் உரை தொக்கு நிற்பது புரியும். இதைப் போலவே தான் ஜூன் இதழில் செ. விமலநாதனின் கேள்வி தூண்டில் பகுதியில் பிரகரிக்கப்பட்டுள்ளமையும் ஆசிரியரின் சாமர்த்தியம் பாங்காகத் தோன்றுகிறது. இடைக்கிடையே இவ்வாறான அம்சங்களும் மல்லிகைக்குச் சுவை கூட்டுகின்றன. மறைவான நகைச் சுவையுணர்வை வழங்குகின்றன.

சிலாபம். அனிலாடுமுன்றிலார்

2

அண்மையில் 'வேள்வி' என்ற தமிழக சஞ்சிகையில் 'அறிவன்' என்பவர் ஈழத்து கவிஞரான ஈழவாணனின் 'அக்கிவிப்புக்கள்' என்ற கவிதைத்

தொகுப்பைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:-

‘நாவல் விமர்சனத் துறைகளில் வளர்ந்துள்ள ஈழம் ஏனோ கவிதைத் துறையில் சற்றுப் பின்வாங்கியே வருகிறது, என்பதற்கு இத்தொகுப்பு சான்று!’

ஒரு கவிதைத் தொகுப்பை வைத்துக் கொண்டு ஈழத்துக் கவிதைத் துறையை மதிப்பீட்டமை ‘அறிவன்’ அவர்களின் அறியாமையைத்தான் காட்டுகின்றது.

ஈழம் கவிதைத்துறையில் இன்று எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்துள்ளது என்பதற்கு இன்று நம்பத்திறிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தொகுப்புகளிலும் வெளிவரும் கவிதைகளை சான்று. அது மட்டுமன்றி முன்பைவிட இன்று ஈழத்தில் கவிஞர்களின் தொகை கூடிவருகிறது என்பதும் ஈழத்தில் கவிதைத்துறை வளர்ந்துள்ளது என்பதையே எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அறிவன் அவர்கள் ஈழத்து கவிஞர்களான ‘மஹாகவி’ யை படித்திருக்க மாட்டார். முருகையனை, மௌனகுருவை அறிந்திருக்க மாட்டார். இவர்களைப் போன்ற வேறு கவிஞர்களின் கவிதைகளைப் படித்திருந்தால் அறிவன் அவர்கள் இப்படியான முடிவுக்கு வந்திருக்க மாட்டார். அவருக்கு ஒரு வேண்டுகோள்! முதலில், பல புத்தகங்களைப் படித்து பிறகு விமர்சனம் செய்யுங்கள்.

ஏ. கே. ஏ. ரஸாக்

கொழும்பு - 15.

மல்விகை ஜூன் இதழ் வாசித்தேன். ஜூன் இதழில்

கவிதைகளை ஏன் குறைத்தீர்கள்? மாநாட்டுச் செய்திகளைத் தொகுத்தளித்தமைக்கு நன்றி. தங்களின் தூண்டிலால் அதிக மாணோர் தூண்டி விடப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.

பதினொராவது ஆண்டை நோக்கி வெற்றிகரமாக நடைபோடும் மல்விகையில் ஆசிரியர் தாங்கள் என்ற வகையில் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட மனதைத் தொடக்ககூடிய படிப்பினைகளையும் ருசிகரமான சம்பவங்களையும் தாங்கள் கூறியுள்ளபடி விரைவில் கட்டுரையாக எழுதுவீர்களென எதிர்பார்க்கிறேன். கல்முனை. ஏகேம் - நியாஸ்

4

இ. மு. எ. மாநாட்டில் தங்களைச் சந்தித்தேன். அதிகம் அளவளாவ முடியவில்லை. நிறையப் பேச எண்ணியிருந்தேன், சந்தர்ப்பம் இடந்தரவில்லை.

மாநாடு வெற்றிகரமாக முடிவடைந்ததில்— அதன் வெற்றியில் கணிசமான பங்கு மல்விகைக்கு உண்டு.

மாநாட்டில் பேசிய கருத்துக்களைத் தொகுத்து இம்மாத மல்விகையில் பிரசுரித்தமை பயன் மிகுந்த ஒன்றே. இவ்வாறான புதுமைகளைக் காலத்துக்குக் காலம் வெளியிடுவதிலும் தரமான இலக்கியப் பணி புரிவதிலும் ‘மல்விகை’ தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்வதில் இரண்டிப்பு மிகுந்தி எனக்கு.

மல்விகையில் மென்மேலும் அதிகம் புதுக்கவிதைகள் இடம் பெறவேண்டும். கல்கிகூட நிறையப் புதுக்கவிதைகளை வெளியிடும்போது, தரமான புதுக்கவிதைகளை அதிகமாக ஏன் மல்விகை வெளியிடக்கூடாது?

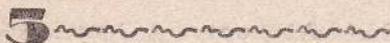
அத்துடன் எம்மைப்போன்ற வளரும் எழுத்தாளர்களின் சிருஷ்டிகளுக்கு மல்லிகையில் நிறையக் களமமைக்கப்படவும் வேண்டும்.

மல்லிகை காலந்தாழ்த்தி வெளிவருவதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. தனிமனித சிரமம்தான்! இருந்தாலும் ஒரு குறித்த தினத்தில் வெளிவருவது நன்மை பயக்கும் விடயமே.

எனது அபிப்பிராயங்களைத் தாங்களும் ஏற்றுச் செயல்படுத்துவீர்களென எதிர்பார்க்கின்றேன்.

எம். எம். ஏ. நஸீர்

காரைதீவு - 1.

'மகத்தான' மாநாடு என நடந்து முடிந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் கூட்டிய தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாட்டில் பங்கு கொண்டவன் என்கின்ற முறையில் நான் உண்மையாகவே பெருமைப்படுகின்றேன்.

எவர்தான் என்னதான் சொன்ன போதிலும் கூட, கடந்த காலங்களில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் மூன்று மாபெரிய அகில இலங்கை மாநாடுகளை இந்த நாட்டில் வெற்றிகரமாக நடாத்தி முடித்துள்ளது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் எனச் சொல்வதிலேயே ஒரு கனத்தை — ஓர் அந்தஸ்தை ஏற்படுத்தித் தந்தது கூட முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் சாதனைதான் என்பதை முற்போக்கு என்ற சொல்லை உச்சரித்தாலே எரிந்து விழும் இலக்கிய ஆஷாடபூதிகள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இப்படியான ஒரு சர்வதேச மண்டபத்தில் தொடர்ந்து இரண்டு நாட்கள் மாநாட்டை ஒழுங்குசெய்வது என்பது சுமமாலைகப்பட்ட காரியமல்ல. இப்படியான மாநாட்டைக் கிட்டல் பண்ணுபவர்கள் துணிச்சல் இருந்தால் தாங்களே இப்படியான ஒரு பிரமாண்டமான மாநாட்டை இதே மண்டபத்தில் நடாத்திக் காட்டும்!

வாய்ச் சவடால் அடிப்பது வெகு கலபம். அதிலும் இலக்கியவாதிகள் சவடால் அடிப்பதே தெரிந்த காரியம். காரிய சாத்தியமான திட்டத்தைத் செயலில் காட்டி மக்களுக்கு வழி காட்டுவதுதான் ரொம்பச் சிரமமான வேலை.

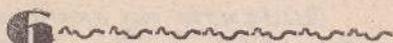
இப்படியான மாநாட்டின் பிரதிபலன்கள் உடன் தெரியப்போவதில்லை. காலம் செல்லச் செல்ல இதன் பாதிப்பு நிச்சயம் அரசியல், இலக்கிய உலகில் எதிரொலிக்கத்தான் போகின்றது.

கலந்து கொண்ட எல்லா எழுத்தாளர் முகங்களையும் நான் ஊடுருவிப் பார்த்தேன். சகலரினது முகங்களிலும் ஒருவித பூரிப்புத் திகழ்ந்தது. இப்படியான சாதனைகளை எழுத்தாளர்களாலும் சாதிக்க முடியும் என்ற பெருமை அவர்களினது குரல்களில் ஒலித்தது.

இந்த மாநாடு வெற்றிக்குப் பங்களிப்பது போலச் சென்ற இதழில் தலையங்கமும் கலந்து கொண்டவர்களின் கருத்துக்களைத் தொகுத்தும் எழுதியிருந்தீர்கள். அதற்காக நான் உண்மையில் சந்தோஷப்படுகின்றேன்.

என். எம். பாருக்

கொழும்பு - 12.

ஆகஸ்ட் இதழ் மல்விகை 11-வது ஆண்டு மலராக வெளி வரும் எனத் தகவல் தந்துள்ளீர்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சி சென்ற 10-வது ஆண்டு மலரின் சிறப்பை உணர்ந்தவர்களில் நானும் ஒருவன். காலம் போகப் போகத் தான் அதன் பெறுமதி எனக்குத் தெரிகின்றது.

சம்பத்தில் கூட. நாகர் கோவிலில் இருந்து எனக்கொரு

இலக்கிய நண்பர் கேட்டிருந்தார். 10-வது ஆண்டு மலர் மல்விகை ஒன்று பெற்று அனுப்பும்படி. இங்குள்ள பத்திரிகைக் கடைகளில் விசாரித்தேன். கிடைக்கவில்லை. எனவே நான் பாதுகாத்து வைத்திருந்த எனது சொந்தப் பிரதியையே சம்பந்தப்பட்ட நண்பருக்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

பண்டாரவளை. த. மனோகரன்

‘விடிவு’ வெளியீட்டு விழா

‘காஞ்சி’

திக்குவளை எழுத்தாளர் சங்கத்தில் நான்காவது வெளியீடான செந்திரனின் ‘விடிவு’ புதுக்கவிதைத் தொகுதி வெளியீட்டு விழா திரு. யோனகபுர - ஹம்ஸா தலைமையில் சங்கப் பணிமனையில் நடைபெற்றது.

திரு. திக்குவள்ளை கமாவின் வெளியீட்டுரையைத் தொடர்ந்து திரு. எஸ். ஐ. எம். ஹம்ஸா ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார்.

‘இக்கவிதைகள் எந்தளவுக்குத் தற்காலத்துக்குப் பொருத்தமானவை என்பதை இலக்கிய வரலாற்றுக்கு ஒட்டியே அணுக வேண்டும். எதிர்காலத்தை ஊடறுக்கும், வாழும் காலத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் இலக்கியங்களே நிலைக்கின்றன.

செந்திரனின் கவிதைகள் வறுமை வயப்பட்டோர், உழைப்பாளர் பிரச்சினைகள், சுரண்டலமைப்பு, தனிமனித உணர்வுகள் முதலிய அம்சங்களைக் கொண்டவையாகவும், வாழும் சூழல் - தேசிய சர்வதேசியக் கண்ணோட்டம் கொண்டவையாகவும் மிளிர்கின்றன. சில கவிதைகள் இன்றைய நிலைக்குப் பொருத்தமற்றவையாகவும் விரக்தி, தனிமனிதத் தாக்கம் கொண்டவையாகவும் காணப்படுவது குறைபாடாகும். நாளை மலரும் சூரர்கள், விடிவு, துணிவு, செல்லக் காசுகள் முதலியவற்றை சிறந்த கவிதைகளாகக் குறிப்பிடலாம் என்றார்.

திரு. என். எம். பதஹுள்ளா பேசுகையில் ‘சமுதாய அவலங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதில் கவிஞர் தனது கடமையைத் துணிவோடும் உறுதியோடும் செய்துள்ளமை போற்றத்தக்கது. எனினும் சில கவிதைகள் போதிய தெளிவையும் தர்மாவேசத்துக்கான உள்ளீட்டையும் கூறத் தவறியமை ஒரு பலவீனமாகும்’ எனக் குறிப்பிட்டார்.

பதினாறு நிகழ்த்திய செந்திரன் ‘சமுதாயப் பிரச்சினைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத உணர்வே இங்கு கவிதைகளாக ஊற்றுக்கண் திறந்துள்ளன. எனினும் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளுக்கு உடனடித் தீர்வு வெளிப்பட்டுவிடுவதில்லை. ஆனால் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் படைப்பு ஜீவன் பெறுவது கவிஞனுக்கு ஒரு தற்காலிக வெற்றியாகும்’ என்றார்.

மார்ட்டின் விக்ரமசிங்ஹரின்

‘பவதரணய’

பற்றி

ஒரு சிறுமியின் விமர்சனம்

தீபிகா சேனாயக்க

— தமிழில்: எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

என்னைப்போன்ற ஒரு சிறுமி தங்களைப்போன்ற ஒரு பெரிய எழுத்தாளருக்குக் கடிதம் எழுதுகிறாளே என்று ஆச்சரியமாக இருக்கக்கூடும். நீண்ட காலமாக எனது மனதிலிருந்த ஓர் ஆசையை இன்று நிறைவேற்றிக் கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைத்தமையையிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சிறிது காலத்துக்கு முன் நான் தங்களது ‘மடோல் தூவ’வை வாசித்தேன். அதன்பின் எனக்குத் தங்கள்பால் பெரும் ஈடுபாடு உண்டானது. எனவே நான் தங்களது புத்தகங்களையும், தங்களைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் வெளியானவற்றையும் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் படித்து வரத் தொடங்கினேன். ரோகினி, அப்பேகம், கம்பெரலியா, உப்பன் தா சிட்ட, விராகய, சித்ரா, பவதரணய ஆகியன நான் வாசித்த புத்தகங்களுட் சில. கடந்த வாரம் தான் நான் ‘பவதரணய’வை வாசித்தேன். நான் மற்றும் ஆசிரியர்களது புத்தகங்களையும் நிறையப் படித்துள்ளேன். எனி னும் மடோல் தூவவும். பவத

ரணயவுமே எனக்கு மிகவும் பிடித்துள்ளன.

மடோல் தூவவை எவ்வளவு தரம் வாசித்தபோதிலும் மீண்டும் மீண்டும் படிக்க ஆசையேற்படுகிறது. ஜின்னவும், போலியும் உண்மையில் எமது குடும்பத்திலேயே இருவரைப் போலத் தோன்றுகின்றனர். வேட்டுவ நடனம், கொள்ளைக் கோஷ்டி, விடுதியில் ஊஞ்சலாடிய வகை, தவணைகள் மூடி வைக்கப்பட்டிருந்த வகை, இப்போது நினைத்தாலும் எனக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. தாங்கள் சிறியோராகிய எங்களுக்காக இன்னும் இதுபோல பல புத்தகங்களை எழுதினால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும் தெரியுமா?

தாங்கள் பவதரணியாவில் சித்தார்த்த குமாரரைப் பற்றிக் கூறியுள்ளவற்றை நான் மிகவும் விரும்புகிறேன். தர்மோபதேச நூல்கள் சித்தார்த்த குமாரர் சின்ன ராஹுல குமாரரை அள்ளி அணைக்கவாவது செய்ய வில்லை என்றே கூறுகின்றன. யாரும் அறியாமலே போய்விட்டாராம். இதைக் கேட்கும்

போது எனக்கு மிகவும் துக்கமேற்பட்டது. சின்னக் குமாரர் பால் கெரஞ்சமும் அன்பு பாராட்டவில்லையே என்று ஆத்திரமும் வந்தது. அள்ளி அணைத்தார்; யசோதராவிடம் விடை பெற்றே சென்றார் என்று தாங்கள் கூறுகிறீர்கள் அப்படித்தான் அவர் போயிருப்பார். பலதரணய கூறுவது போல் நினைத்துப் பார்க்கவே நான் விரும்புகிறேன். நான் முன்பெல்லாம் புத்தபெருமானை மிக உயரே இருந்து தர்மோபதேசம் செய்வது போலவே எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் நான் இப்போது அவரை எங்களிலேயே ஒருவராக, ஒரு நல்ல தந்தையாக, மன ஆசைகளை மிகுந்த உறுதியுடன் அடக்கியாண்டு உயர்நிலை எய்திய உத்தமராக மதிக்கிறேன். இவ்வாறு எண்ணும் போது புத்தபிரான் எனது இதயத்தில் மிகவும் அந்நியோந்நியம் பெறுகிறார். சித்தாத்தரைப் பற்றி எவருமே நோக்காத வகையில் தாங்கள் சிந்

தித்துப் பார்த்தமை மிகவும் போற்றத்தக்கது. தங்களில் எனக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு ஏற்படுகின்றமைக்கு இதிலே காரணமாக இருக்கவும் கூடும்.

நான் கேகாலை புனித ஜோசப் மகனார் மகாவித்தியாலயத்தில் ஐந்தாம் தரத்தில் படிக்கிறேன். இம்முறை புலமைப் பரிசிற்பரீட்சைக்கு நான் தோற்றினேன். எனது பொழுது போக்கு புத்தகம் வாசிப்பதாகும். எமது வகுப்புக்களில் கனிஷ்ட பிரிவில் சாகித்திய சங்கம் ஒன்று இருக்கின்றது. தங்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தால் அதில் விசேட விருந்தினராகக் கலந்துகொள்ள வருவீர்களா? தாங்கள் 'சரி' என்று சொன்னால், நாம் ஒரு பெரிய உற்சவத்தை ஏற்பாடு செய்து, தங்களுக்கு மலர் மாலை அணிந்து அன்புடன் வரவேற்கக் காத்துள்ளோம்... தெருவன் (மும்மணி) அருளால் தாங்கள் நீடுழி வாழவேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கிறேன். ★

மல்லிகை

ஆசிரியர்: ஓபாலினி கீ ஜீவா

தனித்துவம் மிக்க --
மாதஇதழ்
தரமான கலைப்
படைப்பு

ஆரம்பித்து 10 ஆண்டுகளில் மிகப் பெரிய இலக்கியத் தாக்கத்

தை ஏற்படுத்தியுள்ள மாத சஞ்சிகை. தொடர்ந்து வெளிவருவது.

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தையே மாற்றி அமைத்துக் காட்டும் வல்லமை இச்சஞ்சிகைக்கு உண்டு. எதிர்காலத்தை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய கம்பீரத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் இடையறாத உழைப்புடனும் நோக்கும் மாகிகை.

புதிய யுகம் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்புவோர் மாத்திரம் தொடர்ந்து படிக்கலாம்.

பயணம் நாம் போகின்றோம்

மருதூர் கொத்தன்

பாதையில் கற்கள்
நெருக்கென்று பாய்ந்துடலை வாதைக் கிழுக்கின்ற
வம்பு நிறை ஒற்றையடிப்
பாதையிலே எங்கள் பயணந் தொடர்கிறது;

சாணை பிடித்த ஊசிகளாய் முள் அடர்ந்த
கானகந்தான்.
சிறுய்ப் பெடுக்கும் கவலை சிறிதுமின்றி
எங்களது கால்களை எட்டி எட்டிப் போடுகிறோம்.

வேங்கைகள், சிங்கங்கள், யானைகள், காட்டெருமை
ஆங்காரம் கொண்டு
அலைகின்ற காட்டுவழி.
நாங்கள் துணிந்து நடையாய் நடக்கின்றோம்.

நீங்கள்;
எமைப் பார்த்து ஏனையா கவல்கின்றீர்?
எங்களில் கழிவிரக்கம்
உள்ளவர் போல் நடக்கின்றீர்?
நாங்கள்;
பயணம் நடப்பதிலே என்ன பிழை?
உங்கள் தொடைகள்
உதறல் எடுப்பதையும்
உங்கள் இதயங்கள்
ஓங்கி அடிப்பதையும்
எங்களால் காண இயல்கிறது.
அதற்காக.
நாங்கள் பயந்து நடைதளரப் போவதில்லை!

எங்களுக்கு முன்னே
எத்தனையோ பேர்போரை
தங்கள் இரத்தம்
தரை நனைக்கும்படி சென்றார்.
போனதுந்தான் போரைகள்
போனவழி தென்பட்ட
பூங்காவில் தங்கிப் புளகித்து,
சங்கீத நாற்காவி

மாற்றம் விளையாட்டில், மாட்டி விழித்தார்கள்.

மாட்டி விழிபிதுங்கும் மேதைகளை

அன்றோ! நீர்

காட்டி,

எமைப்பார் த்துக் கலகலத்துச் சிரிக்கின்றீர்?

நாங்கள்;

அதுகளையும் நன்கறிந்த பின்னேதான்

காட்டு இருளிடையே கண்சிமிட்டும்

மின்மினியின் கூட்டு வெளிச்சத்தில்

குறிபார்த்து

குதிகொண்டு;

நீட்டு மரங்கள் நெருங்கி

இடர் செய்யும் காட்டுவழியே

சூடுகி நடக்கின்றோம்.

விமோசனம்!

அன்று,

மன்னர்கள்

மந்திரிமார்களுக்குப் போட்ட வரிகளை

அவர்கள்,

மக்களிடமிருந்து

அறவிட்டுக் கட்டினார்கள்!

அன்றும் மக்களுக்கு விமோசனமில்லை!

இன்று

மந்திரிமார்

முதலாளிமார்களுக்கும் போடும் வரிகளையும்

அவர்கள்

மக்களிடமிருந்துதான்

அறவிட்டுக் கட்டுகிறார்கள்!

இன்றும் மக்களுக்கு விமோசனமில்லை!

மன்னர்கள், மடாதிபதிகள், முதலாளிமார்.....

இவர்களுக் கெல்லாம் சேர்த்து

மக்கள் வரிபோடுகிற காலம்

வந்தாற்தான்

மக்களுக்கு விமோசனம் கிடைக்கும்!

அது, சும்மா வலிய வராது

வந்ததாக வரலாறு கிடையாது!

மருதார்க்கனி

வெகு நாட்களுக்குப் பின் தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர் ஒருவரின் படைப்புகள் பற்றிய எனது கணிப்பைச் சொல்ல வேண்டிய இந்த வாய்ப்பையிட்டு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. சமீபத்து எழுத்தாளரைத் தென்னிந்திய எழுத்தாளர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசும் பொழுதெல்லாம், எம்மவரை ஏற்றியும், போற்றியும், தமிழ் நாட்டுப் பெரும்பான்மை எழுத்தாளர்களைத் தூற்றியும் வந்துள்ளோம். இது துவேஷம் காரணமாகவோ அதீத தேசியப் பற்றுக் காரணமாகவோ அல்லாமல், பொதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட விமர்

நீல பத்மநாபனின்

மூன்றாவது நாள்

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

சன நெறியிலேயே இத்தகைய கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. ஆனால், நாம் ஒன்றை மறக்கவில்லை, தமிழ் நாட்டில் சிற்றேடுகளில் எழுதிவரும் சீர்மிகு எழுத்தாளர்கள் எமக்குத் தொடர்ந்து ஆதர்ஸமளித்து வந்துள்ளனர். உலகில் எங்கெங்கு நற்கலைகள் பரிமளிக்கின்றனவோ, செழிப்பாக வளருகின்றனவோ, அங்கிருந்தெல்லாம் பெறும் பசன்களை நமது மரபு வளர்ச்சிக்கு உரமூட்ட நாம் தயங்குவதில்லை.

தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியே யிருந்து தமிழ் மொழியில் எழுதுபவர்கள் — பிற இந்திய தலை நகரங்களிலிருந்து எழுதுபவர்கள் — தமிழ் புனைகதைத் துறைக்குக் கணிசமான பங்களித்துள்ளனர் என்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

கேரளத் தலைநகரிலிருந்து எழுதும் நண்பர் நீல பத்மநாபனின் புத்தக வடிவிலான படைப்புகளை நான் இதுவே முதல் தடவை படித்தேன். அவருடைய நாவல்களும், ஏனைய சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் நன்கு பாராட்டப்பட்டுள்ளன என்பதை, 'மூன்றாவது நாள்' என்ற அவரது மூன்றாவது சிறுகதைத் தொகுப்பின் பிற்பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் பகுதியிலிருந்து அறிய முடிகிறது. இந்த விமர்சனக் கருத்துக்கள் ஒருபுறமிருக்க, தொகுப்பிலுள்ள பதினொரு கதைகளையும் படித்தபின்னர், முன்னுரை எழுதிய ஷண்முக சுப்பையாவின் கருத்துக்கள் எனக்கும் உடன்பாடாக இருந்தமை கண்டுவியந்தேன். தான் ஒரு விமர்சகன் அல்லன், வெறுமனே வாசகன்தான் என்று முன்னுரை எழுதியவர் கூறியபோதிலும், அவருடைய இலக்கிய முதிர்ச்சி காரணமாக எழுந்த கருத்துக்கள் விமர்சனப் பாங்கில் அமைந்திருப்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டல் வேண்டும்.

அவர் சொல்கிறார்: ஒரு எழுத்தாளன் என்னதான் மகோன்னத எழுத்தாளனாக இருந்தாலும் மக்கள் எழுத்தாளனாகவும் இருந்தே ஆகவேண்டும். இல்லாவிட்டால், ஒரு பிரயோசனமுமில்லை. எழுத்தாளன் எழுதுவது இரண்டு மூன்று சிறு இலக்கியப் பத்திரிகைகளுக்

கிடையிலும், நான்கைந்து விமர்சகர்களுக்கிடையிலும் கிடந்து புழங்குவதற்குக் கல்ல.

நீல பத்மநாபனின் இலக்கிய அல்லது தத்துவ நோக்கு என்ன? அதனையும் ஷண்முக சுப்பையாவே கூறுகிறார்: மரபு ஒரு மரம். அதை மூட்டோடு வெட்டி, குடைசாய்க்கக் காட்டுக்குத்தான் போகவேண்டும். நாட்டில் முடியாது. இதுவே அவர் பொதுப் படையான வாழ்க்கைத் தரிசனம்.

நீல பத்மநாபனின் கதைகளைப் படித்தவுடன் முதலில் என்னுள் எழுந்த எண்ணம், இவரால் தமிழ் செழுமை பெறுகிறதென்பதே. தமிழ், மலையாளம் கலந்த கவித்துவ நடை ஈழத்து வாசகர்களுக்கு ஒரு மட்டக்களப்புக் கவிதையையோ யாழ்ப்பாணத்துக் கவிதையையோ படிப்பது போன்ற உணர்வை எழுப்புகிறது. இரண்டாவதாக நீல பத்மநாபன் பல்வேறு அனுபவங்களின் சலனங்களையும் தமது வெவ்வேறு கதைகளிலும் எழுப்புகிறார். அந்தச் சலனங்கள் என்னனுபவத்தில் எந்தவித எதிரொலியையோ புத்தறிவு பெற்ற புளகாங்கிதத்தையோ ஏற்படுத்தவில்லை. ஆயினும் சிறுகதைக்குரிய நேர்த்தியுடன் ரசானுபவங்களை அவர் பரிவர்த்தனை செய்கிறார். உருவம், உத்தி என்றெல்லாம் கூறுபோட்டுப் பேச நான் இப்பொழுதெல்லாம் விரும்புவதில்லையாதலால், உருவமும் உள்ளடக்கமும் இணைந்துள்ளன என்று மாத்திரம் சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கதைகள் அனைத்தும், மத்தியதர ஆங்கிலக் கல்விகற்ற படிப்பாளி ஒருவனின் சிந்தனை அடிப்படையிலும், ரசா

புகழ்

வசிகரன்

எட்டுச் சிகரம்
கட்டி
என்றும் எடுப்பான
திருவிழாக்கள்!
ஆண்டவன் சந்திதியோ
அழியும் நிலையில்.....

னுபவங்களின் நிலையில் நின்றும் எழுதப்பட்டுள்ளன. எனவே, கதாசிரியர் எந்த வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்து எழுதுகிறார் என்பது தெளிவாகி விடுகிறது. இதற்கு வலுவூட்டுவது போன்றே, அவர் எழுதியுள்ள 'மணம்', 'அழைப்பு' ஆகியன உள்ளன. 'பிரசவ வைராக்கியம்' கதையில்வரும்... 'அவள் அவனை உற்றுப் பார்த்தாள். முகத்தின் கடுமை சற்றுக்குறைந்தது. அது தனக்காகவோ தன் மனைவிக்காகவோ அல்ல, தான் பேசிய அந்நிய மொழி ஆங்கிலத்துக்காக என்பது அவருக்குத் தெரியும்' என்ற நிதர்சனமும், ஏனென்றும் கலந்த வரிகள் ரசிக்கும்படியாக உள்ளன. 'வீடு', 'வெளிச்சம்', 'கடி.காரம்' ஆகியவை மீண்டும் மீண்டும் படித்து ரசிக்கக் கூடியவை.

ஆசிரியர் 1969-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1971-ஆம் ஆண்டிற்கும் இடையில் எழுதிய கதைகளே இதில் அடங்கியுள்ளன. 'காலம் என்னில் செய்த மாற்றங்கள் இக்கதைகளிலும் பிரதிபலிக்காமலிருக்க முடியாது' என்று கதாசிரியரே கூறியிருக்கிறார். நீல பத்மநாபனின் வாழ்க்கை நோக்கு விரிவடைவது காரணமாக, தமிழ் இலக்கிய உலகு மேலும் புதுமலர்ச்சி பெறுமென்று எதிர்பார்ப்போமாக!

அந்தக் குரல்

ஏ. கிரீன்

ஒரு மருத்துவமனை. அதில் ரபீக் என்ற நோயாளி இருந்தான். அவனுக்குக் கண்பார்வை போய்விட்டது. அவன் கட்டிலின் மீது மெளனமாகப் படுத்து இருந்தான். கைகளை மார்பின் மீது வைத்துக் கொண்டு மல்லாந்து படுத்திருந்த அவன் சிரித்த முகத்தோடு இருந்தான். அவன் அசையாமல் படுத்திருக்க வேண்டும். மூன்று நாளாக கண்களில் கட்டோடு படுத்திருந்தான். அவனது உள்ளத்திலே பயமும் நம்பிக்கையும் மாறி மாறிப் போராடிக் கொண்டிருந்தன.

அவ்வப்பொழுது தன் கண்பார்வை வந்து விடும் என்று அவனுக்குத் தோன்றும் பொழுதெல்லாம் ஏதோ கனவு காண்பது போல் அவன் உள்ளத்திலே திடுக்கிடும் உணர்ச்சிகள் மேலிடுவது உண்டு.

அறுவைச் சிகிச்சை முடிந்தது. ரபீதின் கண்களில் கட்டுப் போடப்பட்டது. 'அமைதியாக இருங்கள். உங்களுக்குக் கண்பார்வை கிட்ட வேண்டும் என்பதற்காக நான் அத்தனையும் செய்து வருகிறேன்' என்று கூறினார் டாக்டர்.

கண்பார்வைக்கு ஏங்கிக் கொண்டிருந்த அவனுக்கு சந்தோஷத்தைத் தந்தது ஒன்றே ஒன்றுதான். ஜேசியின் குரல்தான் அது. ஜேசி அந்த மருத்துவமனையில் நர்ஸாக வேலை பார்ப்பவள். அவளது அன்புக்கரங்கள் அவன் மீது படும் பொழுதெல்லாம் அவனுக்கு வாழ்வில் நம்பிக்கை ஏற்படும். அவள் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்று விட்டால் கண்பார்வையே கிடைக்காதா, ஜேசியைப் பார்க்காமலே இறந்து விடுவேனோ என்ற ஏக்கம் அவனை வாட்டும்.

ஜேசியின் குரலைக் கேட்டே அவள் நளிமமாகவும், அழகாகவும், உடல் கட்டு உள்ளவளாகவும் இருக்க வேண்டும்; என எண்ணினான், அவன். ஜேசியின் குரல் அவனுக்கு வாழ்வில் நம்பிக்கை அளித்தது; ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைக் காட்டியது; அவன் குரலின் இனிமை, வாழ்வையும், அதன் புனிதத்தன்மையையும், பிரகாசமான சூர்யோதயத்தைப் போன்று அவனுக்குப் புலப்படுத்தியது.

ஜேசியின் மீது ரபீதுக்கு காதல் ஏற்பட்ட முதலே, அவ

ஞக்காகவாவது தான் வாழ வேண்டும் என நினைத்தான் அவன்.

ரபீத் தன் காதலை ஜேசியிடம் கூறவில்லை. எப்பொழுது அவனுக்குக் கண்பார்வை கிட்டுகிறதோ, எப்பொழுது அவர்கள் இருவரும் நெருக்கு நேர்க்கண்களால் பார்த்துக் கொள்கிறார்களோ, அப்பொழுது தன் காதலை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என முடிவு எடுத்தான் ரபீத்.

அவன் உள்ளத்திலே தூய காதலையும் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்திய அப்பெண், அவன் உடல் நலம் பெற்று, பார்வை பெற்று அதிருஷ்டசாலியாக எழ வேண்டும் என்று பகலும் இரவும் ஆயராது பணிவிடை செய்த அந்தப் பெண், பார்ப்பதற்கு அழகானவள் அல்ல என்பதை ரபீத் அறியான்.

தன் உலக சுற்றுப்பயணம் பற்றி ரபீத் அவளுக்குக் கூறுவான். அவளோ, அவ்வப்பொழுது உலகில் நடப்பவை அனைத்தையும் அவனுக்குக் கூறுவான். அவள் பேசும் பொழுது இனிமையான அந்தக் குரலின் மென்மையில் அவன் லயித்து விடுவான். ஒவ்வொரு நாளும் அனைத்தையும் பேசி முடித்த பிறகு, இருவரும் இரவு வணக்கம் கூறி படுக்கச் செல்வர்.

கண்ணடியின் முன் நின்ற ஜேசி, அவனுடைய இளமை, உடற்கட்டு, பரந்த மார்பு, எடுப்பான தோற்றம், உயரம், கருமையான சுருள் முடி, சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசும் அவனுடைய பாங்கு அனைத்தையும் பற்றிச் சிந்திப்பான். பிறகு தன் முகவட்சணத்தை அவனோடு ஒப்பிடுவான். அவளால் அதை சகிக்

கக் கூட முடியாமல் தன் முகத்தைக் கைகளால் முடிக்கொள்வான்.

அந்த நாள் வந்தது. அவனுடைய கண்களில் இருந்த கட்டைப் பிரிப்பதற்கு டாக்டர் வந்து விட்டார். விதியை நிர்ணயிக்கக் கூடிய அந்த நேரம் நெருங்கி விட்டது!

'ஜேசி' என்று அழைத்தான் அவன். கண்பார்வை வந்ததும் முதன் முதலாக அவனைத்தான் பார்க்கத் துடித்தான். ஆனால் அவள் அங்கு இருக்கவில்லை.

'கண்களை நன்றாகத் திறந்து பாருங்கள்' என்றார் டாக்டர். கண்களைத் திறந்த ரபீத், தன் எதிரில் ஜன்னலும், திரையும் இருப்பதைக் கண்டான்: ஜேசியைக் காணாமல் அவன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வடிந்தது. அவன் உள்ளம் அழுதது. அவளையும் போகட்டும்; பிறகு ஜேசியை அழைத்து தன் காதலைக் கூறலாம் என அவன் காத்திருந்தான்.

அறுவைச் சிகிச்சை வெற்றியுடன் முடிந்து விட்டதை அறிந்த ஜேசி ரபீதுடனான தனது இறுதிச் சந்திப்புக்குத் தயாரானாள். நல்ல உடை அணிந்து, அதிக அலங்காரம் இன்றி எளிய தோற்றத்துடன் அவனைக் காணச் சென்றாள். அவள் உள்ளம் அழுது கொண்டிருந்தது. ஆனால் உதட்டிலே புன்சிரிப்பை வரவழைத்துக் கொண்டாள்.

நிதானமாக அவனிருக்கும் அறையின் கதவைத் திறந்து

ஜாக்கிரதை

எங்கள்
உடலில் ஓடும்
குருதியை உறிஞ்சும்
முட்டைப் பூச்சிகளே
என்றே — ஒருநாள்
எம் கைகளாலே
நசுக்கப்படுவீர்
ஜாக்கிரதை!

பூவரசி

கொண்டு, அறையினுள் மெல்ல
அடியெடுத்து வைத்தாள்,
பழையபடியே எல்லாம் இருக்
கக் கூடாதா என்று அவள்
இருதயம் படபடத்தது,

‘நீங்கள் யார்?’ என்று
சிரித்த முகத்துடன் கேட்டான்
ரபீத்.

‘ஆம், இப்பொழுது உங்க
ளுக்கு நான் புரியாதவளாகத்
தோன்றுகின்றதல்லவா?’ என்
றார் அவள்.

அவனுடைய கருவியில்
இன்ப ஒளியைக் கண்டாள்
அவள். அவள் இருதயம் இலே
சாகிக் கொண்டிருந்தது. அவள்
சிரித்தாள். அழகற்ற அவள்
முகத்தில் தோன்றிய அந்தச்
சிரிப்பில், அவளது அன்பு,
காதல், பயம், நடுக்கம், ஏக்
கம் அனைத்துமே தெளிவாகப்
பிரதிபலித்தன. அந்தச் சிரிப்பு
அவள் முகத்துக்கு ஒளி தந்தது.
அவளுக்கு அழகைத் தந்தது.

‘இப்பொழுதுதான் எனக்
குப் புரிகிறது: உன்னிடம் ஏன்
இவ்வளவு இனிமையான குரல்
இருக்கிறது என்று. அந்தக்
குரலைத் தூக்கத்திலும், கனவி
லும் கூடக் கேட்கத் துடித்தேன்
ஆனால் இப்பொழுதே அந்தக்
குரலை மட்டும் அல்ல, உன்னையே
வாழ்நாள் முழுதும் நேசிப்பேன்’
என்றான் அவன். ★

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	10-00
தனிப்பிரதி	-75
இந்தியா, மலேசியா	12-00

(தபாற் செலவு உட்பட)

விடிவை நோக்கி

லெ. முருகபூபதி

நுகரின் ஒதுக்குப்புறமான பகுதியில் அந்த லயம் இருக்கிறது. கள்ளாத் தவறணையைக் கடந்து செல்லும் செம்மண தெருவின் முடிவிடத்தில்- இடது பக்கத்தில் சிறு புல் தரைக்கு அப்பால் பத்து வீடுகளைக் கொண்ட ஒரே கட்டிடமாக அந்த லயம் அமைந்துள்ளது.

நகர சுத்தித் தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கென வேறுபடுத்தப்பட்டுள்ள அந்த லயத்தின் பின்புறமாக சற்றுத் தூரத்தில் பாழடைந்த தோற்றமுடன் காட்சி தரும் சிறு கட்டிடம் 'கக்கூல்' கரத்தைகளின் தரிப்பிடமாக இருந்தது. சில்லுடைந்த உக்கிப்போன பழைய கரத்தையொன்று அனாதரவாகச் சுவரோடு சாய்ந்து கிடக்கிறது. பவனையிலிருந்து புறக்கணிக்கப்பட்ட சில தூக்குவாளிகள் - துருப்பிடித்து மூடி உள்ளதும் இல்லாததுமாக.

'கக்கூல்' கரத்தைகளின் 'கராஜ்' ஆகப் பாவிக்கப்படும் அச்சிறு கட்டிடத்தின் மேற்குப்புறமாக செல்கிறது ரயில்வே

பீன். ரயில் நிலையம் அருகில் இருப்பதனாலும் அதை நோக்கிச் செல்லும் பாதையை, டவுனுக்குத் தார் ரோட்டு ஊடறுத்துச் செல்வதனாலும் பாதுகாப்பு நிமித்தம் போடப்பட்டுள்ள ரயில்வே கேட்டுக்காகவும் - நிறுத்தப்பட்டுள்ள 'ரயில்வே சிக்னல் போஸ்ட்' டை கராஜ் லிருந்து 'பார்க்கலாம்.

சுவரோடு சாய்ந்து கிடக்கும் கரத்தையின் பிடியில் சாய்ந்து நின்றவாறு பீடியைப் பற்றவைத்தான் சந்தனம். அவன் மேல் நோக்கி புகையை ஊதுக்கொண்டே அருகில் நிற்கும் செல்லாயியைப் பார்த்துக் கேட்டான், 'ஏன்டி..... செல்லாயி..... உங்கம்மா..... என்ன சொல்லு.....?'

மெளனமாக நின்ற செல்லாயி நிலவு வெளிச்சத்தில்- மேட்டில் தெரியும் ரயில்வே லைனை வெறித்துப் பார்த்தபடி நீண்ட பெருமச்சை உதிர்த்தான். நீடித்த அவன் மெளனத்தால் பொறுமை இழந்த சந்தனம், 'வாயில..... என்ன..... கொழுக்கடடைய துணிச்சுவைச்சிருக்கிற..... வாயத் தொறந்து பேசேன்.....'

சற்று அதட்டலுடன் சந்தனம் பேசியடியால் சிலிர்ப்புடன், 'எனக்குப் பயமாயிருக்கு நாம் ரெண்டுபேரும் இன்ன நிக்கிறத யாரும் பார்த்தாங்ஙன்ன..... நான் போறன்.....' என்றான் செல்லாயி. இயல்பாகவே அவன் பயந்த சுபாவம் கொண்டவன். அதை நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்த சந்தனம் நிதானமாகவே கதைத்தான், 'நான் ஒன்னை விரும்புறதும், நீ என்னை விரும்புறதும் இங்க எல்லாருக்கும் தெரிஞ்ச விஷயம் தானே. திரும்ப எதுக்கு இப்

படிப் பயந்து சாகிற.....' என் றான் அவன்.

அப்போது அவன் தாவணி முந்தானையால் முகத்தை மூடி மூக்கை கச்சீறிக்கொண்டதன் மூலம் அவள் அழுகிறாள் என்பதை சந்தனம் புரிந்து கொண்டான். பீடியை வீசிவிட்டு அவளிடம் நெருங்கிவந்து நாடியைப் பிடித்து முகத்தை நிமிர்த்தி உற்றுப் பார்த்தான். செல்லாயி விம்மி விம்மி அழுதான்.

'நாம ரெண்டுபேரும் விரும் பிணைப்பில..... எல்லாம் சரியா யிடுமா..... நம்ம ஜனங்களுக்கு இது பிடிக்கல்லியே..... போதா ததுக்கு ஒங்கம்மாவும், அப்ப னும் விடிஞ்சா, அந்திபட்டா என்னை கரிச்சக் கொட்டுறங்க. என்னைப் பார்க்கிற போதெல் லாம் கரறிக் காறித் துப்பு ருங்க.....' என்று சொல்லிவிட்டு மேற்கிலை தெரியும் சிக்கல் போஸ்ட்டை வெறிக்கப் பார்த்தான் செல்லாயி. சிக்கல் கீழ் நோக்கி விழுந்து கிடந்தது.

'ஹும்..... அழுவாத..... ஒலைவாயை மூடுனாலும் ஊர் வாய மூட ஏலாது..... ஆயிரம் தான் 'கச்சால்' வந்தாலும் நான் ஒன்னைத்தான் கட்டிக்கு வேன்..... திரும்ப எதுக்கு மனசை கஷ்டப்படுத்திக்கிற..' என்று தேற்றினான் சந்தனம்.

'ஒடுற கோச்சி முன்னால் விழுந்து என் அப்பனைப்போல செத்துப்போன நிம்மதிதான்...' தொடர்ந்து அழுதான் அவன்.

'சும்மா இருட.....' என்று அதட்டினான் சந்தனம்.

இரவு ஏழு நாற்பத்தைந் திற்கு சிலாபம் போகும் கடைசி ரயில் வேகமாக விரைந்து வந்தது. 'கக்கூஸ் கரத்தை' ஆரா ஜைக் கடக்கையில் எழுந்த

பெரிய ஓசை சந்தனத்திற்கும், செல்லாயிக்கும் காது பிளப்பது போன்ற உணர்வு. அவன், அவ விடம் மூச்சு முட்டும் விதத்தில் நெருங்கிக் கொண்டான். அவளை அணைத்துக்கொண்டு — போகும் ரயிலை சகானுபவத்துடன் ரசித் தான் சந்தனம்.

பத்து வீடுகளை உள்ளடக்கி யுள்ள அந்த லயத்தில், 'தொங்கல்' வீடுதான் ஊருகாலனுடையது. சந்தனத்தின் அப்பாதான் ஊருகாலன். பிடிக்க வேண்டிய வர்களைப் பிடித்து, கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்து தன் மகன் சந்தனத்திற்கு ஒரு கரத்தை எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டான் ஊருகாலன்.

கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் வாழும் மீனவர்களது பலவருட வேண்டுகோளின் பேரில் அங்கு சமீபத்தில் புதிதாக கட்டி எழுப்பப்பட்டு பாவனைக்கு விடப்பட்டுள்ள பொது மலகூடமும், பஸ் நிலைய மலகூடமும் சந்தனத்தின் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருந்தது.

தான் பெற்றெடுத்த மைந்தனுக்கு தொழில் தேடிக்கொடுத்துவிட்டதன் மூலம் மட்டும் ஒரு தந்தையின் கடமை முடிந்துவிடுகிறதா? வழி வழி வந்த சமீரதாயங்களை மதித்து, அதன்படி தம் வாழ்வை அமைத்துச் சமூக அந்தஸ்த்தைப் பெறுபவர்கள் மேல்தட்டு வர்க்கத்தினர் மட்டுமா?

மலகூடத் தொழிலாளர்களுக்காக அந்த லயம் வேறுபடுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அதில் வாழ்பவர்களது வாழ்க்கை இந்தச் சமுதாயத்தோடு பின்னிப் பிணைந்துதான் இருக்கிறது.

சம்பிரதாயங்களும், சடங்குகளும் மேல்தட்டு வாசிகளுக்கு மட்டுமல்லவே! அவ்வாசிகளது அன்றாடகருமத்திற்குத் தேவைப்படும் அப்பிரகிருதிகள் பாமர ராயிருந்தாலும், அவர்களும் சம்பிரதாயங்களை மதிக்கிறார்கள்!

கடந்த சில தினங்களாக தகப்பனுக்கும், மகனுக்குமிடையில் பேச்சுவார்த்தையில்லை. எல்லாம் செல்லாயினால் ஏற்பட்ட தகராறுகள்தான்.

செல்லாயிக்கும், தன் மைந்தன் சந்தனத்துக்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள காதல் அந்த வயத்தில் பல சண்டைகளை பிறப்பித்திருந்தது. சம்பிரதாயங்களில் ஊறிப்போன சமூக அமைப்பு, செல்லாயி மீது ஏற்றி வைத்திருக்கும் கறை, வெண்திரையில் இடப்பட்ட கரும்புள்ளிபோல்துலாம்பரமாகத் தெரிந்தது.

தன் மகன் சம்பிரதாயங்களை மீறிப் போகிறான் என்ற இயல்பான கோபாவேசம் கொண்டு ஆர்ப்பரித்தான் ஊருகாலன். கௌன்ஸிலடியிலும், சந்தையடியிலும், கள்ளுத்தவறனை அருகிலும் பலமுறை மகனை அழைத்து அறிவுரைபகன்ற ஊருகாலனுக்கு இன்று ஆத்திரம் அளவு கடந்து நின்றது. அக்கம்பக்கத்து வீட்டு 'சக்கிலியப் பெண்டுகள்' ஊருகாவலன் வீட்டு வாசலில் குழுமி நின்று வேடிக்கை பார்த்தனர்.

'ஏன்டா அறிவுகெட்ட முண்டமே... ஒனக்கு எத்தின மொறை படிச்சுப் படிச்சு சொல்றது அந்தக் கன்னிகழிஞ்சு தேவடியானையா கட்டிக்கப்போற.....' ஒனக்கு மானம் மருவாதை ஒன்னும் கிடையாதா.....?' ஊருகாலனுடைய குரல் ஆக்ரோஷமுடன் ஒலித்தது.

உள்ளே போயிருந்த கள்ளுத் தண்ணியும், அதற்குமேல், அவன் கூட்டாளி செருப்புத் தைக்கும் செபமாலை வாங்கிக்கொடுத்த வடிசாராயமும் இரண்டறக் கலந்து நன்றாக வேலை செய்தது. சிவந்த கண்களினால் முறைத்துப் பார்த்த படி நிற்கும் தந்தை ஊருகாலனை ஏறிட்டுப்பார்த்துவிட்டு, மேலே முகட்டைப் பார்த்தான் சந்தனம். விருந்தாவில் கவரோடு சாய்ந்து அமர்ந்திருக்கும் அவன் மௌனமாக இருந்தான், வெறியில் சத்தம் போடும் தகப்பனிடம், இப்போது எதுவும் பேசியபயனில்லை என்ற எண்ணத்தால் உண்டான அமைதியே அது!

'இப்ப எதுக்கு இப்படி..... நாய்மாதிரி கொரைக்கிற..... அவன் என்னதான் செஞ்சிட்டான் அப்பிடி' என்று வீட்டினுள்ளிருந்து குரல் கொடுத்தான் ஊருகாலன் மனைவி.

'வாயப் போத்தட... புள்ளை வளத்திருக்காளாம் புள்ளை..... இவன் என்ன செஞ்சான் என்டா கேக்கிற... இருட சொல்றன்...' என்று கூறியபடி தடுமாறின ஊருகாலன். கீழே விழுந்து விடாதவாறு எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டான் கதவை. கதவு நிலையில் கையை ஊன்றியவாறு மனைவியை நோக்கி அவன் சொன்னான், 'அடியேய் இப்ப நான் தெருவால வாரன் இவனும் அந்தக் கழுதையும் சுரத்தை மடுவத்தில இருந்து வாரத நான் கண்டன். நான் குடிச்சிட்டாப்பில என்டா கண்ணுமா பொட்டையாப் போயிடுது.....' இந்தக் கண்ணுல பார்த்தேன்ட. இவ்வளவு நாளும் பல்லக்காட்டி கையைக் காட்டி கதைச்சி சிரிச்ச பய. இப்ப என்னடான்னு மடுவத்துக்குள்ள கிடந்து குவி பண்ணுறான். என்னு ஊவிச்சல்

இவனுக்கு.....' சொல்லிக் கொண்டே திரும்பிக் கதவு சாத்தி மூடும் கதவுக்கம்பைத் தூக்கி சந்தனத்தின் தலையில் ஓங்கி அடிக்க முயன்றான் ஊருகாலன்.

'அடே பாவி என் புள்ளைய கொண்டு போடாத...' என்று கத்தியபடி ஓடிவந்து பாய்ந்து சந்தனத்தின் தலையை நோக்கி விழ இருந்த கதவுக்கம்பைப் பிடித்தும் பறித்தான் ஊருகாலன் மனைவி.

கீழே அமர்ந்திருந்த சந்தனம் நிலைமை மோசமாவதைக் கண்டு, எழுந்தான். அவிழ்ந்து விட்ட சாரத்தை உதறிக் கட்டிக் கொண்டு ஆத்திரத்துடன் தகப்பனை முறைத்துப் பார்த்தான். ஏதும் கைகலப்பு நடந்து விடும் என்ற பயத்தில் ஊருகாலன் மனைவி இருவருக்கும் இடையில் வந்து நின்று கொண்டு மகனை அடிக்க முயற்சிக்கும் புருஷனைத் தடுத்தான். மகனை நோக்கி ஓங்கிய கைகள் அவனைத் தான் பதம்பார்த்தது. பக்கத்து வீட்டு மாணிக்கம் உள்ளே வந்து சந்தனத்தை இழுத்துக்கொண்டு வாசலில் குழுமி நிற்பவர்களை விலக்கியபடி வெளியேபோனான்.

தன் மகனை மாணிக்கம் இழுத்துச் செல்வதைக் கண்ட ஊருகாலன் மேலும் ஆவேசமடைந்து கத்தினான்.

'டேய்..... போடா பொன்னப்பயலே. அவளோட அப்பன் படுத்துட்டுப் போயிட்டான்... நீயும் போய் படு... அவனப் போல ஒரேயடியாய் போயிட்டலாம். ஒனக்கும் கடைசில அந்தக் கதிதான்'

'பாவிமனுஷா ஏன் இப்படி சாபம் போடுற. பெத்த புள்ளைக்கு சாபம் போடுறியே. நீ

உருப்படுவியா. அவ செல்லாயி அப்பன் கோச்சில அடிபட்டுச் செத்தான். அந்த நாய் செஞ்ச பாவத்துக்கு கோச்சி எமனாவந்துச்சி. என் மவன் என்ன செஞ்சான் அப்படி'

புருஷனுக்கும், பொஞ்சா திக்குமிடையில் சண்டை திரும்பி விட்டிருப்பதை வெளியில் நின்றவர்கள் ஆர்வத்துடன் பார்த்து ரசித்துச் சிரித்தனர். ஒரு சிறுவன் விசில் அடித்தான்.

'மவனோட சண்டை போட்டான். இப்ப பொண்டாட்டி பக்கம் திரும்பிக்கிட்டான் ஊருகாலன்' யாரோ ஒருத்தி மற்றவளிடம் சொன்னாள்:

'ஆமா..... இங்க இந்தக் கூத்து நடக்குது அங்க என்ன டான்னா..... அந்தப் புள்ளை செல்லாயி அழுது வடிஞ்சுக்கிட்டு இருக்குது. அவ ஆத்தா இன்னும் 'டேஸ்டு'க் கடையால வரலீ'

'நல்லதாய் போச்சதுடியம்மா... அவ ஆத்தா வேறு வந்தாளின்னா..... 'கோஷா' இன்னும் பெரிசாகிரும். இந்தப் பாவி மனுஷன், செல்லாயியப் பத்தியும் அவளை அப்பன் காரன் கெடுத்துட்டுப் போனதைப் பத்தியுமில்ல உளத்துறான்..... நல்ல வேளை செல்லாயி ஆத்தா இன்ன இல்லாமப் போனது...' என்றாள் பக்கத்துவீட்டு மாணிக்கத்தின் மனைவி. வெளியே 'சக்கிலியப் பெண்டுகள்' தன் வீட்டு விவகாரங்களை விமர்சிப்பதைக் கண்ணுற்ற ஊருகாலன் ஒரே பாய்ச்சலாக வெளியே வந்தான்.

'என்னடே... வேடிக்கையா பாக்குறிங்க..... இங்க யாரும் அவுத்துப்போட்டு நிக்க இல்லடே... பெரிசா' என்று இரைந்து

சத்தம் போட்டுக் கேட்டான் ஊருகாலன். அவனது பேச்சில்; மற்றவர்களது பிறப்பில் சந்தேகம் கொள்ளும் வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் இருந்தது! யார் யாரையோ திட்டிக் கொண்டிருந்தான் ஊருகாலன்.

அந்த லயத்தில் இரண்டா வது வீடு செல்லாயிடையது. அங்கு அவளும், தாய் கருப்பாயியும் மட்டும்தான் வாழுகிறார்கள். கருப்பாயிக்குக் கள்ளத்தவறணையில் ஒரு 'டேஸ்ட்' கடை உண்டு. ஒருநாள் குடி வெறியில் தடுமாறி வந்த புருஷன்காரன் பாதை தெரியாது தண்டவாளத்தின் மீது தவறி விழுந்து ரயிலுக்கு அடிபட்டு இறந்து போனான்.

எதிர்பாராத இழப்பினால் அதிர்ச்சி அடைந்த கருப்பாயிக்கு கௌன்ஸில் கொடுத்த— அவள் கணவனது சேமலாபநிதி; மரணச்சடங்குச் செலவுக்குட்பட்ட கடனையும் அடைத்துக் கள்ளத்தவறணை வாசலில் ஒரு டேஸ்ட் கடையையும் போட்டு வருமானம் தேடுவதற்கு உதவியது.

அவள் சுகமில்லாமல் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்த காலத்தில் ஒருநாள் இரவு புருஷன்காரன் குடிவெறியில் மகள் செல்லாயியைக் கறைப்படுத்தி விட்ட சோகம் கருப்பாயியை மட்டும் வதைக்கவில்லை. அறியாப் பருவத்தில் நிகழ்ந்த இழப்பின் கொடுமையை செல்லாயியும் அனுபவிக்கிறாள். இன்னுமொரு தினம் இயற்கைக்கு மாறான கருமத்தைப் புரிந்த அப்பிரகிருதி ரயிலில் அடிபட்டு இறந்து போனான். அதெல்லாம் பழைய கதை ஆனால்... அங்கு கதை

கள் மரணிக்கவில்லை! கறைகள் மறையவில்லை! ஏற்றத்தாழ்வுகள் மலிந்துபோன சமுதாயத்தில் விதிவிலக்கான சம்பவங்கள் நடப்பது இயல்பு.

தன் மகள் செல்லாயி மீது ஊருக்காலன் மகன் சந்தனம் மையல் கொண்டிருப்பதும், அவளைத் திருமணம் செய்ய அவன் ஒற்றைக்காலில் நின்று பிடிவாதம் செய்வதும் கருப்பாயிக்கு உள்ளூற மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தாலும் மிகுந்த பயத்துடனேயே இருந்தான். தன் மகள் செல்லாயிக்கு விடிவுகாலம் சந்தனத்தின் உருவத்தில் வந்திருப்பதைக் கண்டு மனம் நிறைவடைந்தாலும், அதற்குத் தடையாக ஊருகாலன் கோபாவேசம் கொண்டு கடந்த சில தினங்களாக ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தி வருவதும் கருப்பாயியின் பயத்தை பன்மடங்காக்கி இருந்தது.

சந்தனம் தற்போதைக்கு தன் மகள்மீது விருப்பம்கொண்டு அவளை மணம் முடித்து சில காலம் வாழ்ந்தாலும் பின்னர் தன் புருஷனால் அவள் சம்பாதித்துக்கொண்ட கறைபடிந்த வாழ்வை சுட்டிக்காட்டி செல்லாயியை புறக்கணித்துவிட்டு போய்விடுவானோ என்ற அதிர்ச்சிகலந்த அச்சமும் கருப்பாயியை ஆட்கொண்டு வருத்தியது.

காலை நேரமானபடியால் அந்த லயத்தில் அமைதி நிலவியது. பெரிய ஆண்கள் தொழிலுக்குப் போயிருந்தார்கள். மாலை நேர 'டேஸ்ட்' வியாபாரத்திற்காக தயாரிக்க வேண்டிய டேஸ்ட் பண்டங்களைச் செய்து முடித்துவிட்டு, கூரையில் செருகியிருந்த சீப்பை எடுத்து வந்து வாசல் திண்ணையில் பங்குப்பலையைப் போட்டு அமர்ந்து

மகள் செல்லாயிக்கு தலைவாரி
 னுள் கருப்பாயி. மகளின் தலை
 யுச்சி வகிட்டில் ஓடிய பேனைப்
 பிடித்து அவள் உள்ளங்கையில்
 வைத்துக் காட்டினாள் கருப்
 பாயி. 'என்னட... இந்த மாதிரி
 போன புழுத்துப் போயிருக்கு ..
 ராவு கடையில் சீயாக்கா வாங்
 கினன்... உள்ள ராக்கையில்
 இருக்கு. இன்டைக்காவது
 அரைச்சி தேச்சி முழுசுட.....
 என்றாள் கருப்பாயி. தலையை
 வாரிச் சீவிவிட்டாள். அப்போது
 செம்மண் தெருவில் கரத்தையை
 வேகமாகத் தள்ளிக்கொண்டு
 வந்த சந்தனம். லயத்து வாச
 லில் செல்லாயியும், தாயும்
 இருப்பதைக் கண்டுவிட்டு கரத்
 தையை தெருவோரமாக நிறுதி
 திவிட்டு விரைந்து வந்தான்.
 அவன் தம்மை நோக்கித்தான்
 வருகிறான் என்பதைப் புரிந்து
 கொண்ட செல்லாயி எழுந்து
 சென்று வீட்டு வாசல் கதவைப்
 பிடித்துக் கொண்டு நாணத்து
 டன் பார்த்தாள்.

வாசலுக்கு வந்த சந்தனம்,
 'செல்லாயி... கெதியாக் குளிச்
 சிட்டு ஆயத்தமாகு..... நான்
 எல்லாம் ரெடிபண்ணிட்டன்.
 என் அப்பா அம்மாவைத் தவிர
 மத்த எல்லாத்துக்கும் சொல்
 விப்புட்டன். இன்டைக்கு பக
 லைக்கு நல்ல முகூர்தம் இருக்
 குது. மாணிக்கம் அண்ணன்
 கோயில்ல நிக்கிறாரு.... ம.....
 கெதியாப் புறப்படு.....' விறு

விறுவென்று சொல்லிக்கொண்டு
 போனான். இதைக் கேட்டு
 செல்லாயி திகைத்துப்போய்
 நின்றாள். கருப்பாயிக்கு வியப்
 பாகவும் அதேசமயம் பயமாக
 வும் இருந்தது.

'என்ன தம்பி நீ இப்படிச்
 சொல்லுற..... ஒண்ட அப்பன்
 சண்டைக்கு வருவானே' என்று
 தயங்கித் தயங்கிச் சொன்னாள்
 கருப்பாயி.

'அத்தே..... அதுக்கெல்
 லாம் பயப்படுற ஆளில்ல நான்.
 கோழி மிதிச்சு குஞ்ச சாகாது.
 இவ செல்லாயிய கண்ணிகழிஞ்
 சவ, கண்ணிகழிஞ்சவ என்று
 என் அப்பன் தூத்துறான். நான்
 கேக்கிறன், காலில சேத்தைப்
 பூசிக்கிட்டா காலை வெட்டியா
 வீசுவாங்க. ஒன்னைமட்டும் உறு
 தியாச் சொல்றன். நான் கைபி
 டிக்கப் போறவ என்னைக் கட்
 டிக்க முந்தி எப்படி இருந்தா
 எப்படி வாழ்ந்தா என்பதில்லை
 எனக்கு முக்கியம். என்னைக்
 கட்டினதுக்கப்பறம் அவ எப்
 படி வாழுற என்பதுதான்
 எனக்குத் தேவை. செல்லாயி...
 ஏன் இன்னும் நிக்கிற.....
 கெதியா குளிச்சிட்டுக் கிளம்பு'
 என்றான் சந்தனம். அக்கம்
 பக்கத்து வீட்டு சக்கிவியப்
 பெண்டுகள் கூடிநின்று வேடிக்கை
 பார்த்தனர்.

செல்லாயி குளிக்கப்போனாள்.

மெஷின் ஒன்று தேவை

ஓர் அச்சகத்திற்குத் தேவையான நல்ல நிலையில் உள்ள
 அச்ச இயந்திரம் (டிமைய்ஹாங்) ஒன்று தேவை. மெஷின்
 விற்க விருப்பமுள்ளோர் எம்முடன்
 தொடர்பு கொள்ளவும்.

மல்லிகை

சரோஜினி நாயுடுவின் கவிதைகளைப் பாராட்டும்

சோவியத் ஆய்வாளர்

கே. பதாகி

மலாகத் ஷகபோவாவின் நூல்கள் தாஜிக், உஸ்பெக், ரஷ்யன் ஆகிய மொழிகளில் வெளிவந்துள்ளன. சரோஜினி நாயுடு, முல்க்ராஜ் ஆனந்த், ஹர்ந்திரநாத் சட்டோபாத்த்யாயர் போன்ற பிரபல இந்தியக் கவிஞர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்களின் வாழ்வையும் படைப்புக்களையும் பற்றியவை அவை. தேசிய உணர்வைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு சகாப்தத்தை மிகத் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் அவை புலப்படுத்துகின்றன. இந்திய இலக்கியம் பற்றிய சோவியத் ஆய்வுகையில் ஒரு சகாப்தத்தின் தேசிய உணர்வை விளித்துரைக்கும் நூல்களில் அவை முதலிடம் வகிக்கின்றன.

சரோஜினி நாயுடு, மலாகத் ஷகபோவாவுக்கு மிகப் பிடித்தமான எழுத்தாளர்; சரோஜினி நாயுடுவின் கடினமான, ஆனால் மேன்மையான வாழ்வு பற்றியும், இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அவரோடு பணியாற்றிய நண்பர்கள் மற்றும் சிந்தனையாளர்கள் பற்றியும், ஷகபோவா எழுதியுள்ளார். தமது நூலின் இறுதியில் சரோஜினி நாயுடுவின் சொற்பொழிவுகள், கட்டுரைகள் மற்

றும் கடிதங்களை இணைத்துள்ளார்.

'இந்தியப் பெண் கவிஞரான சரோஜினி நாயுடு, எஸ் உள்ளத்தில் ஆழமாக இடம் பெற்றுள்ளார். அவரிடம் நளினமான கவித்திறனும், உண்மையான உறுதிப்பாடும் உள்ளன. ஆக்கபூர்வமான உழைப்பிலே இன்று முன்னேறி வரும் இந்தியப் பெண்கள், சரோஜினி நாயுடு போன்றவர்களுக்கு நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளனர்' என்றார், ஷகபோவா.

இந்தியப் பெண்களின் விடுதலைக்கான சரோஜினி நாயுடுவின் போராட்டம், என்னை மிகக் கவர்ந்துள்ளது. 1919 அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன்பு, மத்திய ஆசியப் பெண்களின் நிலை, இந்தியப் பெண்களின் நிலையைப் போலவே இருந்தது: என் தாயின் நிலை இதற்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டு. ஒரு படித்த குடும்பத்தில் அவள் பிறந்தாள்; ஆனால் அந்தக் குடும்பத்தில் ஆண்கள் மட்டுமே படித்தவர்கள். என் அன்னை ஒரு கோஷாஸ்திரியாக இருந்தாள்; எழுதப் படிக்க அவளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்படவில்லை. வீட்டு

வேலை செய்யும் அடிமைகளாகவே அன்றைய பெண்கள் இருந்தனர். அக்டோபர் புரட்சி தான் அவர்களுக்குப் புதுவாழ்வு அளித்தது; புதுப்பாதை திறந்தது. அவர்கள் எழுதப் படிக்கக் கற்றனர். பின்னர், படிப்படியாகப் பொது வாழ்வில் பங்கு கொள்ளத் தொடங்கினர். பெண்களின் இந்த இயக்கத்திற்குச் சோவியத் அரசு பேருதவி புரிந்தது. இதன் விளையாக, கடந்த கால அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் முடப் பழக்க வழக்கங்களிலிருந்தும் பெண்கள் விடுதலை பெற்றனர்' என்ற ஷக போவா கூறினார்.

அவர் பேலும் பேசுகையில் 'புதிய பாதையில் முதன் முதலாக அடியெடுத்து வைத்த பெண்களை நாம் மதிக்கிறோம். சரோஜினி நாயுடுவைப் போன்ற தியாகிகளும், இலட்சியவாதிகளும் நம்மிடையே பலர் உள்ளனர். சரோஜினி நாயுடுவைப் பற்றிய நூலை நான் எழுதுவதற்கு, இந்திய—சோவியத் நட

புறவின் நெருக்கம் ஒரு முக்கிய தூண்டுகோலாகும். இந்த நட்புறவின் வேர்கள், மிகத் தொன்மையானவை. நமது பள்ளி மாணவர்களும் கல்லூரி மாணவர்களும் தாஜிக் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களுடன் இந்தியக் கவிஞர்களின் படைப்புக்களையும் படிக்கிறார்கள். நம் வாழ்வின் பல்வேறு துறைகளில் இந்திய—சோவியத் நட்புறவின் மலர்ச்சியைக் காண்கிறோம்' என்று ஷக போவா கூறினார்.

'நட்புறவின் நினைவுகள்' 'சபாதானத்தைப் போற்று வோம்' என்ற நூல்களை ஷக போவா எழுதியுள்ளார். அவரது இந்திய விஜயத்தின் விளைவுகள் இவை. இப்பொழுது டாக்டர் பட்டத்திற்கான ஆய்வுரையை அவர் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்திய சந்திர இயக்கத்திற்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட கவிஞர்களின் படைப்புக்களை ஆழமாக ஆராய்ந்து, தமது ஆய்வுரையை எழுதி வருகிறார். ★

'நாங்கள் ஆலோசனை கேட்காவிட்டாலும், சில வெளி நாட்டு 'முந்திரிக் கொட்டைகள்' எமது இலக்கிய விவகாரங்களில் தலையிட முனைகிறார்கள். துர்நாற்றம் அடிக்கும் எந்தவொரு இலக்கியப் படைப்பையும், இந்த 'மகாநுபவர்கள்' கெட்டியாகப் பற்றிக் கொள்கிறார்கள், இவர்களை நோக்கி நாம் ஒரு விரலைக்கூட நீட்டக் கூடாது. ஏனெனில், நம் கையை இவர்கள் கடித்து விடுவார்கள்! இவர்களுக்கு ஆதரவு காட்டுவது, துப்பாக்கியின் அடிப்பகுதியைத் தூர எறிந்து விட்டுப் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடுவதற்குச் சமமாகும்'

ஷோலகோவ்

ஓர் ஊரில் ஒரு கிழவர் இருந்தார். ஒருநாள் பெர்ரி பழம் கொண்டு வர ஏரிக்கரைக்குச் சென்றார். ஆனால் சிறிது நேரத்தில் உடம்பெல்லாம் வேர்த்து விறுவிறுக்கத் திரும்பிவிட்டார்: 'செத்தேன், பிழைத்தேன்' என்று பெருமூச்சு வாங்க ஓடி வந்த கிழவர், கர்ரணத்தை விளக்கினார். கூட்டம் கூடிவிட்டது. ஏரியில் பிசாசுகள் தென்பட்டன என்றார்; அதற்கு ஆதாரமாகத் தன் கால்சட்டையில் பொத்தல் இருப்பதைக் காட்டினார். கிழவரின் காலைப் பிசாசு கொத்தியதாம். அதனால் கால்சட்டையில் கிழிசல் ஏற்பட்டதாம்.

கிழவரை யாரும் நம்பவில்லை. இதனைக் கேட்டு ஆத் திரமடைந்த அவ்வூர் கிழவிகள் 'வாழ்நாளில் பிசாசுகள் ஒரு போதும் யாரையும் கொத்தியது இல்லை. நாங்கள் அப்படிக்கேள் விப்பட்டதே இல்லை. ஏரியில் பிசாசுகள் வாழ்வதே இல்லை. தவிர, புரட்சிக்குப் பின்பு பிசாசுகளே இல்லை; இருக்கவும் முடியாது. போல்ஷ்விக்குகள் கடைசிப் பிசாசுவரை எல்லாப் பிசாசுகளையும் ஒழித்துவிட்டனர்' என்றார்கள்.

இருப்பினும் பெண்கள் பெர்ரி பழம் பறிக்கப் போவதை

நிறுத்திவிட்டனர். புரட்சி நடந்து 20 ஆண்டுகள் கழிந்து விட்ட பிறகூடப் பிசாசுகளுக்குப் பயப்படுகிறார்கள் என்பதை வெளியில் சொல்லிக் கொள்ள அவர்களுக்கு வெட்கமாக இருந்தது. எனவே, யாராவது பெண்களைப் பார்த்து 'நீங்கள் ஏன் ஏரிப் பக்கமே போகவில்லை?' என்று கேட்டால், 'இவ்வாண்டு பெர்ரி பழமே விளையவில்லை. எனவே அங்கு எதற்காகப் போக வேண்டும்?' என்று எல்லாப் பெண்களும் பதில் கூறினர்.

ஒருநாள் மாலை நாங்கள் கிழவரைக் கூப்பிட்டனுப்பினும் பிசாசுகளைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்காக அவரை அழைத்தோம். ஏரியின் நடுவில் பிசாசுகளைச் சந்தித்ததாகக் கூறினார் கிழவர். அங்கு ஒரு பிசாசு கிழவரின் மீது விழுந்து அவரைப் பிரூண்டியதாம். விழுந்தவர் 'சூய்யோ முறையோ' என்று கூச்சலிட்ட வண்ணம் எழுந்து ஓடி வந்துவிட்டாராம்.

'அந்தப் பிசாசு எப்படி இருந்தது?' என்று நாங்கள் கிழவரைக் கேட்டோம்.

'பறவை போல் இருந்தது என்றும் கூறமுடியாது. மனிதனைப் போலும் இல்லை. குரலோ

மிகவும் பயங்கரமாக இருந்தது. என்றார் கிழவர்.

கிழவர் போனதும், ஏரிக் கரைக்குச் சென்று பிசாசுகளைப் பார்த்துவிட்டு வரலாம்' என்று என் நண்பர் என்னை அழைத்தார்.

அடுத்த நாளே ஏரியை நோக்கி நடந்தோம். துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பினோம். அப்பக்கமாக நாங்கள் முதன் முறையாகச் சென்றோம்; ஆதலால் வழிகாட்டியாக கிழவரை அழைத்துச் சென்றோம்.

நான் முழுவதும் நாங்கள் நடந்தோம். இரவுதான் ஏரியை அடைந்தோம். இரவாகி விட்டதால் நாளைக்காலை பிசாசைத் தேடலாம் என்று அங்கு இருந்த மரத்தடியில் படுத்துவிட்டோம்.

நாங்கள் உடனே தூங்கி விட்டோம். கிழவரோ தூங்காமல் பயத்தால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார். திடீரென்று ஏரியிலிருந்து யாரோ சண்டை போடுவது போன்ற சப்தம் கேட்டது. கிழவர் பயத்தால் நடுங்கிக் கொண்டே தரையில் சுருண்டு படுத்துக் கொண்டார்; கண்களை நன்கு மூடிக் கொண்டார்; போர்வையால் தன்னைப் போர்த்துக் கொண்டு நடுங்கிற வண்ணம் இருந்தார். நாங்கள் மெதுவாக நடந்து சப்தம் வந்த இடத்துக்குப் போனோம்.

ஏரியின் மத்தியில், அதிசயமான பிரம்மாண்டமான பறவை ஒன்று நீந்திக் கொண்டிருந்தது. அதன் இறக்கைகள் மஞ்சளும், சிவப்பும் கலந்த நிறமாக இருந்தன.

'பெலிகன் பறவை' என்று வியப்புடன் கத்தினான் என் நண்பன்.

அப்பொழுது பத்திரிகைச் செய்தி ஒன்று என் நினைவுக்கு

தொடர்பு கொள்ள

மல்லிகை ஆசிரியரைக் கொழும்பில் சந்திக்க விரும்புவவர்கள் ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய கடைசி வாரத்திலும் 137, மலிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத் தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி ஆகிய முகவரிகளில் சந்திக்கலாம்.

தொலைபேசி: 20712

வந்தது. அந்தச் செய்தித்தாள் என்னிடமிருந்தது. உடனே அதைப் பிரித்துப் பார்த்தேன். 'மிருகக் காட்சிச் சாலையிலிருந்து ஆப்பிரிக்க பெலிகன் பறவை ஒன்று பறந்து போய்விட்டது. அதற்கு மஞ்சள், சிவப்பு நிறம் கலந்த இறக்கைகள் இருக்கும். அந்தப் பறவை மிகவும் முரடானது, மனிதர்களை வெறுக்கும்; குழந்தைகளைக் கண்டால் அடித்துத் துன்புறுத்தும். இப்பறவையை யார் கண்டாலும் உடனே தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்' என்று பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

அன்று பகல் முழுவதும் அந்த ஏரியில் நாங்கள் மீன்பிடித்தோம்; பெலிகன் எங்களைப் பார்த்துச் சீறியது; கத்திற்று. எங்களிடமிருந்து மீனை கொத்தி எடுத்துக் கொண்டு ஓடியது.

உடனே கிழவர் நகரத்திற்குச் சென்று அதிகாரிகளிடம் இதுபற்றிக் கூறினார். நிபுணர்கள் வந்து பெலிகன் பறவையைப் பிடித்துச் சென்றனர். கிழவருக்குக் கணிசமான தொகை பரிசளிக்கப்பட்டது.

இந்த 'கடைசிப் பிசாசின்' கதி இப்படியாகிவிட்டவே, பெண்கள் பயமின்றி ஏரிக்குச் சென்று வரத் தொடங்கினர். ★

வெட்டிய பிறைத்துண்டு
மின்னிய முற்றத்தில்
ஐந்து வாரிசுகளில் ஏகபுத்திரன்—
அப்பா இறந்தும் அன்பாய் வளர்த்த
அம்மாவின் பாசத்திற்குச் சவாலாக
வெட்டிப் பேச்சுக்களை
விளாசித் தள்ளினான்!

பாச ஊற்று பணமாகச் சுரந்தது.....
'அந்திம காலத்தில் அலைந்து போவேன்'
என்ற எண்ணம்
தடைக்கல்லாய் மறித்ததால்.....
அன்னையின் பாச ஊற்று *
அடைபட்டுப் போயிற்று!

'கொள்ளி வைப்பான்' என்று நினைத்தாலும்...
'இறுதிச் செலவிற்கு ஏதேனும் வேணும்'
என்ற எண்ணம்
குறுக்கே நின்றது.....
அதனால்
வெட்டிப் பேச்சுகள் காதில் விழுந்தாலும்
அவள் மனம் கல்லாயிருந்தது!
அவள் கைகளுக்குத் தடையாயிருந்தது!

உடலை வருத்தி
ஊதியமாய்க் கிடைத்தவற்றை
அவளின் ஆசைவார்த்தைகளுக்கு
அன்பளிப்பாய்க் கொடுத்து
அள்ளிப் பருகிய அந்த இன்பத்தின்
உச்சகட்டமாய்.....

ஆசைநாயகி ஆசையாய்க் கேட்ட
ஆசைப் பொருளை வாங்க
அம்மாவிடம் பணம்கேட்டு
கிடைக்காததால்.....
வெறுமை விரட்டினாலும்
ஆசை அவளை அங்கே
அழைத்து வந்தது!

'நீங்கள் கொண்டுவருகிறேன்
என்றது எங்கே?'.....
சீதை வேடமிட்ட சூர்ப்பனகைபோல்
சினுங்கிய அவள் உதடுகள்.....
பதிலைப் பார்த்திருந்த அவளை

சேலைக்குப் பதில் வார்த்தைகள்
 அலங்காரம் செய்தன!
 அவள் மனக்கதவைத் திறப்பது
 வார்த்தைகளல்ல..... பொருள்.....
 உலகையே ஆட்டிப் படைக்கும்
 அந்தப் பொருள்!

பணம் அவனிடம் இல்லாததால்
 இப்போது அவன்
 காந்தமல்ல.....
 வெறும் இரும்புத் துண்டு!
 கவர்ச்சியை இழந்த
 வெறும் இரும்புத்துண்டு!

வியர்வையைக் கொடுத்து வாங்கிய பணம்
 விழலுக்கு இறைக்கப்பட்டதால்.....
 பாசத்தைக் கொடுத்து வாங்கிய பணம்
 அடைபட்டுப் போனதால்.....
 ஒடிக் கொண்டிருந்த
 வாழ்க்கை வண்டியின்
 அச்சாணி முறிந்து போயிற்று!

‘அப்பா சட்டை.....
 அப்பா பந்து.....
 அப்பா புத்தகம்.....
 அப்பா மிட்டாய்.....’
 அன்பாய்க் கேட்ட
 அருங் குழந்தைகளுக்கு
 வெறுங்கையைக் காட்டினார்!
 வெளிச்சமாயிருந்த குழந்தைகளின் முகங்கள்
 பளிச்சென்று கறுத்தன!
 ‘அப்பா நல்லவர்’ என்றே சொல்லிப்பழகிய
 அந்தக் குழந்தைகள்
 ‘அப்பா கூடாது’ என்று
 உடனே சொல்லிவிட்டனர்!

அன்றைய சாப்பாட்டின்
 செலவுகளைக் கேட்ட
 அன்பு மனைவி
 எதிர்மறை வார்த்தைகளின் பாதிப்பில்
 கொதிக்கத் தொடங்கினாள்!
 அவனின் லீலைகளை
 அறிந்தும் அறியாமலிருந்தவள்
 அட்டகாசமாய் அலறித்தள்ளினாள்!
 இப்போது.....
 பிளவு வெடித்து
 பெரிதாகத் தொடங்கியது!

ஹென்றிக் இப்ஸனின் நாடக விதிகள்

எம். எம். மன்ஸூர்

1828-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 20-ம் திகதி நொவீஜியாவில் ஸ்கின் எனும் சிறு நகரில் ஹென்றிக் இப்ஸன் பிறந்தார். சிறுவயது முதல் சித்திரங்கள் வரைவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டி வந்த இவர் தனது பதினேந்தாவது வயதில் பாடசாலை யிலிருந்து விலகி ஓவியராக வேண்டுமென்ற ஆசையோடு முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். எனினும் சிறு பருவம் அதற்குத் தடையாக நின்று. பின்னர் அப்போத்திக்கரியாகும் நோக்கோடு பயிற்சி பெற்றாலும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இலக்கியார்வமும், கலையார்வமுமே மேலோங்கி நின்றன.

1864-ம் ஆண்டு தனது நாட்டிலிருந்து வெளியேறி சுமார் இருபத்தைந்து வருடங்களை வெளி நாடுகளில் கழித்தார். வெளி நாட்டு வாழ்க்கையில் முதல் நான்கு வருடங்களையும் இத்தாலியில் கழித்த பின்னர், மிகுதிக்காலத்தை ஜெர்மனியில் கழித்தார்.

இத்தாலியில் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் 1866-ம் ஆண்டு எழுதிய பிராண்ட், 1867-ம் ஆண்டு எழுதிய பீர் கைனர் எனும் இரு காவிய நாடக நூல்களும்

அவருக்கு புகழை ஈட்டிக் கொடுத்தன. 1877-ம் ஆண்டு உரை நாடக நூல்களையும், நாடகங்களையும் எழுதத் தொடங்கினார். அவரது புகழ் மென்மேலும் இவ்வகை நூல்களால் பரவியது.

1891-ம் ஆண்டு மீண்டும் தாய்நாடு திரும்பிய இப்ஸன் கிறிஸ்டியானாவில் வசிக்கலானார். 1898-ம் ஆண்டு அவரது 70-வது பிறந்த தின விழா கோலாகலமாக நடைபெற்ற நொவீஜியா, கிறிஸ்டியானா நாடக மன்றத்துக்கருகில் அவரது உருவச் சிலை ஒன்று நிர்மாணிக்கப்பட்டது. கிழக்கத்திய நாடக உலகில் பெரும் புரட்சியினை ஏற்படுத்திய இந்த உயர்ந்த நாடக எழுத்தாளர் 1906-ம் ஆண்டுமே மாதம் இருபத்தி மூன்றாம் திகதி இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

ஹென்றிக் இப்ஸன், பேனாடஷாவைப் போலன்றி நாடகங்களை எழுதுவதிலும், பரீட்சிப்பதிலுமே தனது முழு வாழ்க்கையையும் ஈத்த ஒரு ஒப்பற்ற நாடக எழுத்தாளராவார். விதிகள், மொழி, வாழ்க்கை வழி முறைகள் எனும் வகையில் உற்று நோக்கும் போது 'ஷா' முதலில் எழுதிய நாடகங்களுக்கும், இறுதியில் எழுதிய நாடகங்களுக்கும்

வித்தியாசம் இல்லை. இப்ஸன் சதாவும் ஏனைய நாடகாசிரியர்களிடம் சுற்றுக் கொண்டது மரத்திரமன்று, தனது நாடக விதிகளை நவீன மயப்படுத்தி தயாரிப்பதற்கும் முயற்சித்தார். அதனால் இப்ஸனின் நாடகங்களைப் படிக்கும்போது அவரது நாடகப் போக்கின் தன்மையினை எமக்கு அறிந்து கொள்ள முடிகிறது; குறிப்பாக எடோல்ஸ் ஹவுஸ் எனும் நாடகத்தின் மூலம் தெளிவாக அறிய முடிகிறது.

இப்ஸனின் இயல்பு விதி

இப்ஸன் ஆரம்பத்தில் எழுதிய நாடக இலக்கிய நூல்களில் அதிக முக்கியத்துவத்தைக் காட்டவில்லை. அவை சமகால பிரான்ஸிய நாடகாசிரியர் திரு. ஸ்கிரீப்பின் நாடக விதிகளைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டவை எனக் கூறலாம். ஸ்கிரீபின் விதியைப் பின்பற்றியபோது, அவரது நாடகக் கரு பழைய ஸ்கண்டி நேவியர்களின் சஹா எனும் வீரக் கதைகளைப் பிரதிபலிப்பதாகவேயிருந்தன. இக்காலத்து வாழ்க்கையை இயல்பாக நடிக்கும் கலையல்ல என்று அவர் நம்பிய காலகட்டமாகும். இதனால் 1851 — 1867 வரையில் அவர் எழுதிய அநேக நாடக நூல்கள் கவிதை நடையிலேயே எழுதப்பட்டன. அவரது பீர்கைன் என்றும் நாடகம் கருணையற்ற விமர்சனத்துக்குள்ளான போது அவர் கூறியது:-

‘நான் கவிஞனாகவிட்டால் புகைப்பட நிபுணராக முயற்சிப்பேன். தாய் வயிற்றிலிருக்கும் குழந்தையின் உணர்வையோ, எனது நூலில் குறிப்பிடுமளவுக்கு அதிர்ஷ்டசாலியான எந்த ஒரு வரினது சொல்லில் தொக்கி

நிற்கும் கருத்துக்களையோ நான் எஞ்சவிட மாட்டேன்.

அவர் எழுதிய இரு நாடகங்களின் பின்னர் புகைப்பட நிபுணரைப் போல இயல்பு விதிகளைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கினார். 1869-ம் ஆண்டு எழுதிய லீக் ஒவ் யுத் எனும் நாடகத்தில் அவர் கடைப்பிடிக்கும் சில உபாயங்கள், கர்ம பலன், சுபமான கதை முடிவு என்பன காணக்கிடைத்தாலும், உரையாடல் பாத்திரப் படைப்புக்களும் அன்றாட வாழ்க்கையை இயல்பாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் தனித் தனி கதை, பரம்பரைக் கதை, பழமொழிகள் என்பனவற்றையும் அவர் கையாண்டார். இவ்வகையில் இயல்பு விதிகள் சம்பந்தமாக பரீட்சாத்தங்களின்போது அவர் 1873-ல் எழுதிய எம்பரர் அன்ட் காலிலியன் எனும் கதை நீண்ட நாடகமாக எழுதப்பட்டது. இந்நாடகத்தில் இடம்பெறும் பல வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் புகைப்பட நிபுணரைப் போல தத்ருபமாக அளிப்பது இலகுவான காரியமல்லாவிட்டாலும் கூட அவர் அதுபற்றி அதிக முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருப்பது தெரிகிறது. 1883-ம் ஆண்டு அவர் கூறிய ஒரு வார்த்தை இது:-

‘கவிதை நடையில் நாடகங்கள் எழுதுவதால் நடிப்பு மிகவும் மோசமடைகிறது. நான் அன்றாடம் வாழ்க்கையில் உபயோகிக்கும் விளங்கிக் கொள்ள இலகுவான இயன் மொழியில் நாடகம் எழுதுவதிலுள்ள கஷ்டமான காரியத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறேன்.

கவிதை நாடகம் சம்பந்தமாக அவரது மனதில் நிலவிவந்த கருத்தை அவர் பின்னர் மாற்றிக் கொண்டார். ஸ்க்ஸ

மன் கோமகன் இரண்டாம் ஜோர்ஜின் செல்வாக்கு இப்ஸனின் இயல்பு விதியின் விவரணம் சம்பந்தமாக பிரதான இடத்தைப் பெறுகிறது. நிகழ்கால சமூக நாடகங்களில் காணப்படும் இயற்கை நிகழ்வுகளின் விபரணம் அதிகமாக இந்த கோமகனின் செல்வாக்கால் ஏற்பட்டதென மதிக்கப்படுகின்றது. அவர் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை சகல வழிகளிலும் தத்ரூபமாக மேடையேற்ற முயன்றார். இதற்கு முன்னர் மேடைகளில் ஓவியங்களால் காட்டப்பட்ட காட்சிகளை பொருட்களின் மூலமே சித்தரித்துக் காட்டுவதற்கு முயற்சித்தார். உதாரணமாக அவர் மரம், செடி, கொடி கொண்ட காட்சியைக் காட்டுவதற்காக உண்மையான மரம், செடி, கொடிகளை மேடைக் காட்சிகளாய் அமைத்தார். இப்ஸன் முதன் முதலில் எழுதிய நவீன சமுதாய நாடகமான 1877-பில் லர்ஸ் ஓவ் சொஸசட்டி எனும் நாடகத்தில் இந்த கோமகன் உட்பட மினிஸ்கன் நாடகக்குழுவின செல்வாக்கு காணப்பட்டது.

மேடை உடையும்

மேடை உபதேசமும்

இப்ஸன் முதலாவது நாடகம் எழுதும் காலத்தில் அவருக்கு மேடை சம்பந்தமான உபயோகத்துக்கு இலகுவான அறிவு இருக்கவில்லை. அவர் பின்னர் வேரியர் ப்ரோ எனும் நாடகத்தை எழுதியபோது அவருக்கு கிறிஸ்தவ நாடக மன்றத்துக்குச் செல்ல இலவசப் பிரவேசப் பத்திரங்கள் இரண்டு கிடைத்தன. 1851-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 6-ம் திகதி பர்கள் இனத்தவர்களின் நாடகமன்ற நாடகக்காரராக நியமனம் பெற்றார். பின்

னர் ஐரோப்பிய நாடக மேடை சம்பந்தமாக கற்றுக் கொள்வதற்கு புலமைப் பரிசில் பெற்று 1852-ம் ஆண்டு கொப்பன் ஹகன் நகருக்குச் சென்றார். மீண்டும் நாடகமேடைப் பிரபாலகராகத் திரும்பி வந்தார். இப்படியாக அவர் வெளிநாட்டில் பெற்ற அறிவு அவரது நாடக விதிகளுக்கு விவரணமாக அமைந்ததெனத் தெரிகிறது.

1. கரிவின், மற்றும் ஆரம்ப காலத்தில் எழுதப்பட்ட அவரது நாடகங்களின் மேடை அலங்காரம் குறுகிய அளவிலேயே அமைக்கப்பட்டன. எனினும் அவரது ஐரோப்பிய விஜயத்தின் பின்னர் எழுதப்பட்ட 'மத்திய கோடை காலத்துக்கு முந்திய தினம்' எனும் நாடகத்தில் அநேக விபரங்கள் விளக்கப்பட்டன.

2. அவர் பிரயாணத்தின் மூலம் மேடை, மேடை நாடகங்கள் பற்றியும் பிரதான விஷயங்கள் பலவற்றைக் கற்றுக் கொண்டார். முக்கியமாக நாடகத்துக்கு மெருகட்டுவதற்காக மேடைப் பொருட்கள் உபயோகப்படும் முறை பற்றியே அதிகமாகப் பயின்றார். அக்காலத்தில் 'பர்கள்' நாடக மன்றத் தொழிலினுற்பத்தி முன்னேறியிருக்கவில்லை. இலங்கையில் 'டவர் ஹோல்' நாடகரங்கைப் போல அங்கு மேடைக் காட்சிகள் சித்திரங்களினாலேயே அமைக்கப்பட்டு இருந்தன. உதாரணமாக மேடையில் வீடு ஒன்றைக் காட்ட வேண்டுமாயின் வீடுவரையப்பட்ட ஒரு சித்திரத்தைக் காட்டுவது. இதனால் நட்ப்பவர்கள் வீட்டுக்கு முன்னால் அல்லது, வீட்டுக்குள் இருப்பதைப் போன்று காட்சிதரும், எனினும், கட்டடத்துக்கு ஏற்ற

காட்சிகளைப் பெறுவதிலும், அநேகமான காட்சி அமைப்புகள் நிகழ்வதிலும் இப்ஸன் கூடியவரையில் செயற்கையான தன்மைகளைத் தவிர்த்துக் கொண்டார். பின்னர் முற்றாக இவற்றை நீக்கி விட்டு காட்சிப் பொருட்களை சுயரூபமாகவே அவற்றுக்குப் பதிலாக அமைத்துக் கொண்டார்.

3. இப்ஸனுக்கு நாடகக் கட்டடங்களை அமைத்துக் கொள்வதற்கு ஒளி மிகவும் உதவியது. அவர் தனது ஆரம்ப நாடகங்களில் ஒளியை அடையாளமாக அமைத்துக் கொண்டார். வெஸ்டனில் அவர் 'காஸ்' (வாயு) ஒளி அமைப்புப்பற்றி கற்றுக் கொண்டார். 'மத்திய கோடை காலத்துக்கு முந்திய தினம்' நாடகத்தில் 'காஸ்' ஒளி மூலம் இருள், ஒளி, கடும் கோடைக் காட்சிகள் என்பவற்றை அமைத்தார். நிழல் இயற்கையாய் விழுவது போன்று பார்ப்பவர்களைக் குடும்புலப்படுத்தும் வைகிங்ஸ் இன் ஹெல்கெலாண்ட் (1859) எனும் நாடகத்தின் முதலாவது காட்சி இயற்கையாய் அமைந்திருந்தது. இக்காலத்தில் தான் அவர் பர்கள் நாடகமன்மத்தை விட்டுப் பிரிந்தார்.

4. 1887-ல் அவர் எழுதிய பில்லர்ஸ் ஒவ் சொசைட்டி, 1886-ல் ரோஸ்டெர் சோல்ம் நாடகம் எழுதிய காலத்துக்குள் எழுதப்பட்ட சகல நாடகங்களிலும் நிகழ்வுகள் யாவும் வீட்டினுள்ளேயே கட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருந்தன. அவர் இப்படிச் செய்ததற்குக் காரணம் இயற்கையான நிழல் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவேயாகும். பில்லர்ஸ் ஒவ் சொசைட்டி எனும் நாடகத்தில் நவீன மேடை அமைப்பு, காட்சி

உபகரணங்களை உபயோகப்படுத்த வெளிநகன் நாடகக் குழுவின் செல்வாக்கே காரணமாகும். இப்ஸனின் இயற்கையோடு ஒட்டிய நாடகங்களில் மேடைக் காட்சிகள் உபகரணங்களினால் அமைக்கப்பட்டது உண்மையில் நாடகத்தின் சுவையை அதிகரிப்பதற்கேயாகும்.

கதைப் பொருள் — கரு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இங்கிலாந்து, பிரான்ஸிய நாடுகளில் வாழ்ந்த நாடகாசிரியர்கள் உள்ளத்தைத் தொடும் விதத்தில் கதைக்கருவினை அமைத்தார்கள். அதைப் பொருளினே அமைத்துக் கொள்ளும் சிக்கலினால்தான் நாடகாசிரியர்களின் கலையாழத்தை அளக்கமுடிந்தது. நாடகத் தலைப்பில் சிக்கல், அல்லது நொடி என மாற்றமடைந்ததால் பிரச்சினைகள் அதிகரித்தன. யுஜினீஸ் ஸ்கிரிப் எனும் பிரான்ஸிய நாடகாசிரியர் இந்த அமைப்பில் நாடகங்களை எழுதியதால் அவரது நாடகங்கள் ஏனைய நாடகாசிரியர்களுக்கும் பாடமாக அமைந்ததெனலாம். இப்ஸன் வெளிநாட்டுப் பயணத்தின் பின்னர் புதிய விதிகளைப் பின்பற்றியதால் அவரது நாடகங்கள் தந்திரங்களாகவும், உள்ளத்தைக் கவரும் சிறிய கருக்களாகவும் அமைந்தன. நாடகங்கள் இவ்வகையில் அமைக்கப்பட்டதென மதிக்கப்படுகிறது. எனினும் எம்பரர் அன்ட் காலிபைன் எனும் நாடகத்தில் கதைப்பொருள் இல்லை.

இப்ஸனின் ஆரம்ப நாடகங்களின் கதை முடிவை நோக்கும் போது அவற்றைப் பிரான்ஸிய நாடகங்களுக்குச் சமனாக மதிக்கலாம். இந் நாடகங்களில் வில்லனின் சுயரூபத்தை வெளிப்படுத்துவதோடு கதாநாயகனின்

உதர்ர குணத்தைக் காட்டி அவர் தனது நாயகியுடன் இணைவதாய் அமைக்கப்பட்டுள்ளது பில்லர்ஸ் ஒவ் சொசைட்டி நாடகத்தில் வரும் செயற்கை இன்பமான கதை முடிவு என்பன ஏடோல்ஸ் ஹவுஸ் எனும் நாடகத்தில்முற்றாக மாற்றப்பட்டுள்ளன.

வெளி நாட்டுப் பிரயாணத்தின் பின்னர் 1852-ல் ஏமாற்றத்தை மையமாகக் கொண்டு அவர் எழுதிய நாடகங்கள் சமகால வெளிநாட்டு நாடகங்களைப் பின்பற்றியே அற்புதம், எதிர்பாராத நிகழ்வுகள், எதிர்பாராத பாத்திரங்கள் என்பன அவரதுநாடகத்தில் நுழைந்தன. ஏடோல்ஸ் ஹவுஸ் எனும் நாடகத்திலும் இவற்றைக் கையாண்டார்.

காலப்போக்கில் இப்ஸன், அரிஸ்டோடிலால் காட்டப்பட்ட 'நாடக வரையறை' எனும் சித்தாந்தத்தை மிகவும் பின்பற்றினார். அவர் நாடகப் பாத்திரங்களையும், இடைப்பட்ட கதைக்கருக்களையும் வேறும் தேவையற்றவற்றை இயன்றவரை தவிர்த்துக் கொண்டார். இடம் சம்பந்தமான வரையறையை அவர் பில்லர்ஸ் ஒவ் சொசைட்டி எனும் நாடகத்திற்குட்படுத்தினார். நேர வரையறையையும் இயன்றளவு பின்பற்றினார். அது முழுமையாக ஜோன் கப்பிரியல் போக்மன் எனும் நாடகத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஹோஸ்ட்ஸ் எனும் நாடகம் மேடையேற்றப்பட எடுக்கும் காலம் அநேகமாக அந்நாடகம் நிகழ்வதற்கு எடுக்கும் காலத்துக்குச் சமனானது. அவர் நாடக நிகழ்ச்சிகளில் காலத்தைக் குறைந்த அளவு பிரயோகித்தற்குத் தொடங்கியது இடைநிலைக் கட்டில் விவரணம் எனும்

விதியைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கியதன் பின்னர் தான்.

லவ்ஸ் கொமடி எனும் நாடகத்தின் பின்னர் காட்சிகளை இலக்கமிடுவதற்குத் தொடங்கினார். அவர் நாடகங்களை மூன்று அல்லது நான்கு காட்சிகளாகக் குள் அடக்கினார்.

இப்ஸனின் நாடகம் வியாபகமாகும் முறை

இப்ஸனின் நாடகம் ஒன்று வியாபகமாகும் போது அங்கே பிரதான லட்சணமாகத் தெரிவது இடைநிலைக் கட்டிலானும் முறைதான். இந்த வழியை முதன் முதலில் பின்பற்றியவர்கிரேக்க நாடகாசிரியர்களுள் ஒருவரான சொப்க்ளிஸ் என்பவரே. இம் முறைக்கிணங்க அநேகமாக கதை ஆரம்பிப்பது நாடகத்தின் உச்சகட்டத்தை அடைந்தபோதுதான். இவ்விடத்திலிருந்து பாத்திரங்கள் சம்பந்தமான நிகழ்கால நிகழ்ச்சிகள் முறையாக வெளிவரும். பாத்திரங்கள் நிகழ்காலத்தில் செய்த பிழைகள் அநேகமாக இறந்த கால அசைவாட்டம் அற்ற போதுதான் நாடகத்துக்கு விசேட சுவையை ஏற்படுத்துகிறது.

எனவே இப்படியாக இப்ஸனின் நாடகங்கள் நவீன மயமானதினால் தற்கால நாடகங்களின் வளர்ச்சிக்கும், உயர்ச்சிக்கும் பகைப்புலமாய் அமைந்ததென்று கூறினால் மிகையாகாது. உண்மைபில் இப்ஸன் நாடகங்களின் வளர்ச்சியில் ஒரு புதுத் திருப்பதினைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அயராது உழைத்தவர்மாதிரிமன்றி நாடகத்துக்காக வாழ்நாள் முழுவதையும் நியாகம் செய்த ஓர் ஒப்பற்ற நாடகாசிரியர் ஆவார். ★

கைலாசபதியின்

‘ தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் ’ சாமிநாதனின் கட்டுரையும்

எம். ஏ. நுஃமான்

கைலாசபதி தனது தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில், மனித உண்மைகளுள் உளதத்துவ உண்மையும் ஒன்றாகும். கம்பன், ஹோமர், ஷேக்ஸ்பியர் போன்ற மகாசனிகள், தமது உள்ளுணர்வினால் சிற்சில உளவியல் நுட்பங்களை ஆங்காங்கு புலப்படுத்தினர் என்பது உண்மையே..... ஆனால் ஃப்ராய்ட் உளவியலை நுணுகி ஆராய்ந்து அதனை அறிவியலின் ஒரு பகுதி ஆக்கியதைத் தொடர்ந்தே இலக்கியத்தில் உளவியல் அதிகமதிகம் இடம் பெறலாயிற்று என்று குறிப்பிடுகின்றார் (பக். 85 — 86) சாமிநாதன் இப்பகுதிகளைச் சுட்டிக் காட்டி பின்வருமாறு கூறுகின்றார். *என்றெல்லாம் வெகுசரியாகக் கூறும் கைலாசபதி அவர் இலக்கியத்தை அணுகும் அரசியல் விதிகளுக்கும், அவர் சார்ந்திருக்கும் டயலக்டிக்கல் மெற்றீரியலிசத்துக்கும் இவை எதிர்மாறானவை என்பதை உணரவே இல்லை. இங்கு இவர் மறதியாக எழுதிவிட்டவைகள் மற்ற மாக்ளிய-வாதிகள் எவரும் ஒப்புக்கொள்ள மறுப்பவை. கலாநிதி இவ்வண்மைகளை அங்கங்கே மறதியில் சொல்லிவிட்டாலும், முரன்பாட்டைப் பற்றிய கவலை ஏதும் இல்லாது இவ்வண்மை

களின் அடுத்த தருக்கப் படியை மறுத்துச் செல்கின்றார். ஏனெனில் உள்ளுணர்வுக்கோ, ஃப்ராய்டின் மன இயலுக்கோ, ஃரெளஸ்ட், ஜாய்ஸ் போன்றவர்களின் நனவோட்டத்துக்கோ கம்யூனிஸ்ட்டுக்களின் டயலக்டிக்கல் மெற்றீரியலிசத்தில் இடம் இல்லை. இடம் ஏற்படுத்தி விட்டாலோ டயலக்டிக்கல் மெற்றீரியலிசம் தன் நியாயத்தை இழந்து விடுகின்றது. (பூரணி பக். 11—12). மேற்காட்டிய சாமிநாதனின் கூற்றுக்களில் இருந்து அவர், மாக்ளியத்தையும் உளவியலையும் மிகத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றார் என்று தெரிகின்றது. ஃப்ராய்டிசத்துக்கு அப்பால் உளவியல் கோட்பாடுகள் ஏதும் இல்லை என்று அவர் கருதுவதாகத் தெரிகின்றது கடைசியாக கைலாசபதியின் கூற்றுக்குச் சம்பந்தமில்லாத சுவைகளைக் கைலாசபதியின் மீது சுமத்துகிறார் என்றும் தெரிகின்றது.

சாமிநாதன் சொல்வது போல் கைலாசபதி ஃப்ராய்டின் மன இயல் கோட்பாடுகளை எந்த இடத்தில் ஒப்புக் கொள்கிறார் என்று தெரியவில்லை. கைலாசபதி சொன்னதெல்லாம்

ஃப்ராய்ட் உளவியலை நுணுகி ஆராய்ந்து அதனை அறிவியலின் ஒரு பகுதி ஆக்கியதைத் தொடர்ந்தே இலக்கியத்தில் உளவியல் அதிகம் சிறப்பிடம் பெறத் தொடங்கியது என்பது வரலாற்று உண்மையை மட்டுத்தான். இந்தக் கூற்றைக் கொண்டு ஃப்ராய்டின் தத்துவங்களை கைலாசபதி ஏற்றுக் கொள்கிறார் என்று விளக்கம் கொடுக்க முயல்பவன் ஒரு முட்டாளாக அல்லது ஒரு அசல் பித்தலாட்டக்காரனாகவே இருக்க வேண்டும். கைலாசபதி வரலாற்று ஆய்வாளராகவும், புறநிலையான மாக்ளிய ஆய்வு முறையைப் பயன்படுத்துபவராகவும் இருப்பதால் மிகுந்த தெளிவுடனும் மூடிமறைப்புக்கள் எதுவும் இல்லாமலும் ஒரு வரலாற்று நிகழ்வையே இங்கு சுட்டிச் செல்கின்றார். தனக்கு முன் உளவியல் ஆய்வுகள் நடைபெற்ற போதிலும், உண்மையில் உளவியலை சமூக விஞ்ஞானத்தின் ஒரு பகுதியாக்கியவர் அதை ஒரு தனித்துறையாக வளர்த்தவர், சிக்மன்ட் ஃப்ராய்ட் என்னும் ஜேர்மனியரே என்பதை மறுப்பாரில்லை. ஆனால் இவ்வரலாற்று உண்மையை ஒப்புக்கொள்வது ஃப்ராய்டிசத்தை ஒப்புக் கொள்வதாகாது என்பதைச் சாமிநாதனைத் தவிர வேறு யாரும் அறிவார்.

இரண்டாவது உலக யுத்த காலத்தில், ஏகாதிபத்தியமும், பாசிசமும் உலக மக்கள் மீது ஆக்கிரமிப்பையும் சுரண்டலையும் கட்டவிழ்த்துவிட்ட காலத்தில், புரட்சிகர சக்திகள் மேலோங்கிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் ஃப்ராய்டின் கொள்கைகளைப் பூர்ஷ்வா உலகம் மிகுந்த பிரபலத்தோடு வரவேற்றது. சமூக அமைப்பு முறையும், சுரண்டலும், ஏற்றத் தாழ்வுகளுமல்ல

தனிமனிதப் பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம். உடன் பிறந்த இயல்புக்கங்களும் இளம் பிராயத்து மனப்பதிவுகளுமே பிரச்சினையின் அடிப்படை என்பதே ஃப்ராய்டிசத்தின் சாராம்சம் ஆகும். பூர்ஷ்வா உலகம் இக் கோட்பாட்டைப் பிரபலப் படுத்தியமைக்கு வேறு நியாயங்கள் எதுவும் தேவையில்லை. பூர்ஷ்வா எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் ஃப்ராய்டின் கொள்கைகளைத் தங்கள் படைப்புக்களுக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டார்கள். சமீப காலம்வரை ஃப்ராய்டின் கொள்கை மேலைத் தேயக் கலை இலக்கியத்தில் அதிக செல்வாக்குச் செலுத்தியது ஆனால் இப்பொழுது ஃப்ராய்டின் கொள்கை பெரும்பாலும் காலாவதியாகிப் போன ஒன்றே. வெகு காலத்துக்கு முன்பே கிறிஸ்தோப்பர் கால்ட் வெல் ஃப்ராய்டின் கொள்கைகளை விமர்சித்து நிராகரித்தார். சமீபத்திய வெளியீடான சோசியல் சயன்ஸில் சஞ்சிகையின் (மே. 1975) சி. வி. வர்மா என்பவர் 'பொலிற்றிக்ஸ் ஒஃந் சைகோ அனலிசிஸ்' என்று ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். உள் பகுப்பாய்வின் அரசியல் சாராம்சத்தை அதில் அவர் வெளிக்கொணர்கின்றார். மாக்ளியக் கண்ணோட்டத்தில் ஃப்ராய்டை விமர்சித்து நிராகரிக்கின்றார். ஃப்ராய்டின் கோட்பாடுகளை விமர்சித்தவர்கள் மாக்ளியவாதிகள் மட்டுமல்ல, உள் பகுப்பாய்வுடன் மாக்ளியத்தை இணக்க முயன்ற எரிக் ஃப்ரேம் போன்றவர்களும் அதே காரியத்தைச் செய்துள்ளனர். எரிக் ஃப்ரேம் தனது 'கிதைசிஸ் ஒஃப் சைக்கோ அனலிசிஸ்' என்ற நூலில் (1970) ஃப்ராய்டின் குறைபாடுகளை விமர்சிக்கின்றார். கைலாசபதி இவற்றை அறியா

தவரல்ல; ஆனால் ஃப்ராய்டின் கோட்பாடுகளை விமர்சிக்க வேண்டிய தேவை எதுவும் இங்கு அவருக்கு ஏற்படவில்லை. ஆனால் கைலாசபதி ஃப்ராய்டிசத்தையே ஒப்புக்கொண்டதாக சாமிநாதன் கூறுவது அவரது அருவருக்கத்தக்க விமர்சனப் பித்தலாட்டங்களையே மீண்டும் வெளிக்காட்டுகின்றது ஏனெனில் கைலாசபதி அப்படி எங்கேனும் ஒப்புக் கொண்டதில்லை.

இரண்டாவதாக 'மனித உண்மைகளுள் உளதத்துவ உண்மையும் ஒன்றாகும்' என்று கைலாசபதி கூறுவது அவர் ஒப்புக் கொள்ளும் இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதத்துக்கு எவ்வகையில் விரோதமானது என்று நமக்குப் புரியவில்லை. மாக்ஸியத்தையும் உளவியலையும் சாமிநாதன் மிகத்தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதையே இது காட்டுகின்றது. உளவியல் என்பது தனிமனிதனின் நடத்தைக்கான அகநிலைத் தொழிற்பாடுகளை ஆராயும் ஒரு துறையாகும். மாக்ஸியம் மனிதனின் அகநிலை, புரநிலையால் நிர்ணயிக்கப் படுகின்றது என்று கூறுகின்றது. ஃப்ராய்ட் கூறுவது போல சமூகத்துக்கு முற்பட்ட, நிரந்தரமான, சர்வ வியாபகமான மனித இயற்கை என்ற ஒன்றை மாக்ஸியம் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. மாக்ஸைப் பொறுத்தவரை உண்மை என்பது அடிப்படையில் வரலாற்று ரீதியானதும் சமூக ரீதியானதுமாகும். ஃப்ராய்டைப் பொறுத்தவரை உண்மை என்பது சாராம்சத்தில் கால பேதமற்றதும் தனியானதுக்குரியதுமாகும். ஆகவே ஃப்ராய்டின் உளவியலையோ, அல்லது அதுபோன்ற சமூகச் சார்பற்ற வரலாற்றுச் சார்பற்ற

வேறு உளவியல் கோட்பாடுகளையோ மாக்ஸியம் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. பதிலாக மாக்ஸிய அடிப்படையிலான உளவியல் என்பது புறநிலை யதார்த்தம் தனிமனிதனின் மனத்தில் அல்லது மூளையில் எவ்வாறு பிரதிபலிக்கின்றது என்பதை ஆராய்வதாகவும் அது நடத்தைக்கு எவ்வாறு காரணியாகின்றது என்பதை ஆராய்வதாகவும் இருக்கும். இவ்வாறு மாக்ஸியக் கண்ணோட்டத்திலமைந்த உளவியல், பிற உளவியல் கோட்பாடுகளில் இருந்து வேறுபட்டதும் தனித்துவமானதுமாகும். ஆகவே உளவியல் மாக்ஸியத்துக்கு விரோதமானதல்ல. சில குறிப்பிட்ட உளவியல் கோட்பாடுகளே மாக்ஸியத்துக்கு விரோதமானவை. ஆயினும் பூர்ஷ்வா அர்த்தத்தில் மாக்ஸியம் உளவியலை ஒரு தனித்துறையாக வளர்க்கவில்லை எனலாம். காரணம் உள்சார்பு புறநிலை விதிகளுக்கு உட்பட்டே அமைவது தனிமனிதனின் நடத்தையை சமூகத்தில் இருந்து தனிமைப்படுத்தி ஆராய முடியாது என்பதுமாகும். எனினும் எரிக் ஃப்ரேம் என்பவர் தனது கிறைசிஸ் ஓஃப் சைக்கோ அனாலிசிஸ் என்னும் நூலில் மாக்ஸின் உளவியல் கருத்துக்களைப் பற்றிய ஒரு விபரணத்தைத் தருகின்றார். சாமிநாதன் போன்றவர்கள் அதைப் படித்துப் பார்ப்பது பயனுடையது.

மாக்ஸ் தனிமனிதன் பற்றியும் அவனது ஊக்கிகள், குண இயல்புகள் பற்றியும் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை என்றும் சமூக பரிணாம விதிகள் பற்றியே கவனம் செலுத்தினார் என்றும் கருதப்படுகின்றது எனக் கூறும் ஃப்ரேம் அதன் காரணங்களை

யும் கூறுகின்றார். உளவியலில் மாக்ளின் பங்களிப்புப் பற்றிக் கருத்துச் சொல்லப் பட்டமைக்கு பல காரணிகள் உண்டு. ஒன்று மாக்ஸ் ஒருபோதும் தனது உளவியல் தோக்குகளை முறைமைப் படுத்தப்பட்ட ஒரு வடிவில் வெளியிடவில்லை. ஆனால் அது அவரது படைப்புக்கள் முழுவதிலும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. அது திரட்டி எடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இரண்டாவது மாக்ளியக் கோட்பாடுகளைப் பற்றிய — வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதம் பற்றிய ஒரு பிழையான விளக்கம். மாக்ஸ் பொருளியல் தோற்றப் பாடுகள் பற்றி மட்டுமே கருத்துச் செலுத்தினார் என்பது. இது மாக்ளின் உளவியல் பங்களிப்பை மறைத்து விட்டது. மூன்றாவது மாக்ளின் உளவியல் காலத்தால் மிக முந்திப் பிறந்தமை. இதனால் அது போதிய சுவனத்தைப் பெறத் தவறிவிட்டது என்பது எரிக் ஃப்ரேமின் கருத்து (மேற்குறிப்பிட்ட நூல் பக். 62) மாக்ளின் உளவியல் உலகுடனும், மனிதனுடனும், இயற்கையுடனும் மனிதனுக்கு உள்ள உறவை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றும் இது ஃப்ராய்டின் தனிமைப் படுத்தப்பட்ட மனிதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட உளவியலில் இருந்து வேறுபடுகின்றது என்றும் ஃப்ரேம் மேலும் கூறுகின்றார் (அடுத்த நூல் பக். 64). ஆனால் சாமிநாதன் போன்றவர்களுக்கு உளவியல் என்றால் ஃப்ராய்டிசமே. அதற்கு அப்பால் வேறு உளவியல் இல்லை. ஃப்ராய்டிசம் மன நோயாளிகளையே அடிப்படையாகக்கொண்ட உளவியல் என்பதையும், கைப்புற்ற மத்தியதர வர்க்கத்தின் மன நெரிசல்களை ஒரு பக்கச் சார்பாக நின்று விளங்கிக் கொள்

ளவும் விளக்கவும் முயன்ற உளவியலே அது என்பதையும் சாமிநாதன் போன்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள முயல்வதில்லை. காரணம் ஃப்ராய்டிசமே அவர்களது பூர்ஷ்வா நலன்களுக்கு பக்கபலமாக இருப்பதாகும்.

ப்ரெளஸ்ட், கொய்ஸ் போன்றவர்களைப் பொறுத்தவரையும் கூட சாமிநாதன் சொல்வதுபோல இவர்களின் நனவோட்ட உத்திமுறையை கைலாசபதி முற்று முழுதாக எங்கும் அங்கீகரித்ததாக இல்லை. இவர்களைப் பற்றி கைலாசபதி கூறுவது இவ்வளவுதான். *நாவலின் வளர்ச்சிப் போக்கில் தனிமனிதனது மனோதத்துவ இயல்புகளை விதந்து சித்திரிப்பது விரும்பத்தகாத அளவுக்கெல்லாம் சென்று விடுகின்றது. ஐரோப்பிய நாவலிலக்கிய வரலாற்றிலே இப்போக்கு புரூஸ் காலம் முதல் காணப்படுகின்றது. தீராத நோய்வாய்ப்பட்ட புரூஸ் படுக்கையிலே பல்லாண்டுகளைக் கழித்தவர், செயலுலகில் இருந்து விடுபட்ட நிலையில் மாணசீக உலகில் முற்று முழுதாகச் சஞ்சரித்தார். உணர்வையும் கற்பனையையும் அவரைப் போல் அநுநுக்கமாகத் துருவி ஆராய்ந்தவர்கள் இரண்டொருவர் என்றே கூறவேண்டும். ஜேம்ஸ் ஜோய்ன்ஸ் ஒருவிதத்தில் புரூஸ் வழிவந்தவரே. நேரடியாக ஒப்புமைகூற விட்டாலும் மெளனி, லாடிசு. ராமாமிருதம் ஆகியோர் மேற்காட்டிய இலக்கியப் போக்கையே தமது எழுத்துக்களில் பிரதிபலிக்கிறார்கள் என்று கூறலாம். (த. நா. இ. பக். 87) கைலாசபதியின் இக்கூற்று, அவர் இவர்களின் நனவோட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டதைக் காட்டுகின்றதா? நனவோட்டத்தின் மூல

கர்த்தாக்களைப் பற்றிய ஒரு சிறு விபரணமே இங்கு காணப்படுகின்றது. உண்மையில் நனவோட்டத்தின் தோற்றம் அதன் தன்மைப் பாடுகள் பற்றி ஒரு புறநிலையான விமர்சனத்தையே தனது நூலில் கைலாசபதி செய்துள்ளார். 'நனவோட்ட பரிசோதனைகளின் விளைவாகச் சில பேறுகள் கிடைத்துள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை' என்று கூறும் கைலாசபதி (பக். 109) சமூகத்தின் விளைபொருளாகவும் தனிமனிதருக்கும் சமூகத்துக்கும் இடைவிடாது நடைபெறும் இயக்கத் தொடர்பின் சிந்தனை வடிவமாகவும் இருக்க வேண்டிய நாவல், தடம் புரண்டு, சுழிகெட்டுத் தடுமாறியமையையே நனவோட்ட யுகம் ஐயத்துக்கு இடமின்றிக் காட்டுகின்றது என அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுகின்றார். (பக். 108). ஆனால் சாமிநாதனோ, கைலாசபதி டயலக்நிக் கல் மெற்றிரியவிசத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல் ப்ரெளஸ்ட், ஜாய்ஸ் போன்றவர்களின் நனவோட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டதுபோல் கூறுவது சாமிநாதனின் கூற்றுக்களின் பெய்மையையும் தகிடுதத்தங்கையுமே மீண்டும் நிரூபிக்கின்றது.

தமிழில் லா. ச. ராவின் நனவோட்ட நடைபற்றிய கைலாசபதியின் கூற்றுக்களிலும் முரண்பாடு காட்டுகின்றார் சாமிநாதன். அவருடைய இயல்புக்கு ஏற்ப தொடர்புறுந்த துண்டுகளாக அங்கங்கு இருந்து வார்த்தைகளைப் பிடித்துப் போட்டு இங்கும் முரண்பாடு காட்டுகின்றார். பொதுவாக லா. ச. ராவின் மொழிநடை பாஷையையே ஒரு பரிபாஷையாக்கி மொழியின் நோக்கத்தையே இல்லா

தாக்கி விரிகின்றது என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். லா. ச. ராவின் புத்ர, அபிதா முதலிய படைப்புக்களில் மொழி ஒரு செய்திப் பரிமாற்றக் கருவியாகவே செயற்படவில்லை. அங்கு என்ன சொல்லப் படுகின்றது என்பதே பெரும்பாலும் புரியாது போகின்றது. இவர்களது மொழிநடை ஏன் புரியவில்லை என்பது மொழியியல் அடிப்படையில் தனியாக ஆராயத்தக்கது. சாமிநாதன் கருதுவதுபோல இவர்களது மொழிநடை விளங்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் 'வாசிப்பவரின் சிந்தனைக் கூர்மை, படிப்பு, பக்குவம், கிரகிக்கும் உத்தி' ஆகியவற்றில் உள்ள குறைபாடு அல்ல. பதிலாக இவர்கள் கையாளும் மொழியின் உள்ளியல்பான குறைபாடுகளே இதற்குக் காரணமாகும். கைலாசபதி க. நா. சுவை மேற்கோள் காட்டிச் சொல்வதுபோல லா. ச. ரா. மொழிநடையில் பரிசோதனை செய்வதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு முப்பது வருசமாக ஒரே கதையை எழுதி தருபவர். அது அவரை ஒரு நவீன அழகுணிச் சித்தர் ஆக்கி விட்டது என்பதில் ஐயமில்லை. சாமிநாதன் லா. ச. ராவுக்கு வக்காலத்து வாங்குவது சமூகத்தில் இருந்து தனிமைப் படுத்தப்பட்ட அவரது இலக்கிய நோக்குக்கு ஏற்றதாக இருக்கலாம். ஆனால் சமூகத்தின் இலக்கியத் தேவையை அது ஈடு செய்யாது என்பதுமட்டும் நிச்சயம்.

(தொடரும்)

தற்காலத்தில் உருமாற்றம் பெற்றுள்ள கவிதைத்துறை

எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தின்

தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையின் அமைவு முறையை விளக்கிக் கொள்ள மீராவின் கனவுகள், சுற்பனைகள், காகிதங்கள்- ஊசிகள் ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகள் சிறந்த குறிகாட்டிகளாவன. முன்னரெல்லாம் ஒரு கவிதைத் தொகுதியிலுள்ள கவிதைகளை, இயற்கை, தத்துவம், தமிழுணர்வு, பக்தி, தொழிலாளர் என்ற தலைப்புக்களின் கீழ் பிரித்து, இவை யாவும் கவிதை எழுதுவதற்கான விடயங்களே அன்றி, வாழ்வுடன் தொடர்புடையன அல்ல என்று உணர்த்துவது போற் தோன்றும். குறிப்பாகத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கூட, ஒருவகையான பிரித்த துறையாகவே ஒதுக்கிக் காட்டப்பெற்றிருக்கும். ஆனால் தற்போது கவிதையின் பண்பும், பயனும் அதைவிட மேலான நிலையில் மதிப்புப் பெறுகின்றன. சமுதாய மாற்றத்துக்கும், அதன் உணர்வுத் துடிப்புகளுக்கும் உரிய சாதனமாகின்றன. எனவே கவிஞர்கள் ஒரு புதிய நெறியை மேற்கொள்ளத் துணிவது மட்டுமன்றி, அவ்வாறு செய்யச் சமுதாய நிர்ப்பந்தத்தையும் பெறுகின்றனர். கனவுகள், சுற்பனைகள், காகிதங்களில் மீரா தான் துணிந்த புதிய நெறியைப் பின்வருமாறு பாடுகிறார்:

அவளும் நானும் சந்தித்த
அழகுகள் கூடிக் குலவும்
அந்தப் பாதையை விட்டுச் செல்கிறேன்.
அந்தப் பாதை நெடுக
நான்கள் நடக்கும் போது
குனிந்த நிழலையும்
கூடவே பூக்களையும், காய்களையும்
தூவிக் கொண்டிருந்த
வேப்ப மரங்களையும் விட்டுச் செல்கின்றேன்.
அந்தப் பாதைக்கு நேர் உச்சியில்
அருட் கைகளாகத் தோன்றும்
ஐப்பசி மேகங்களை விட்டுச் செல்கிறேன்.
அந்தப் பாதையிலே வளர்ந்த
வசீகரமான கனவுகளையும்
சுற்பனைகளையும்

விட்டுச் செல்கின்றேன்.
நான் புறப்படுகிறேன்.

ஓர் ஆத்மாவின் யாத்திரை அடங்கப்போகிறது.
ஒரு தேவகானம் ஓடுங்கப் போகிறது.
ஒரு மன்மதப் பந்தல் சரியப் போகிறது
ஒரு தூய கலைத்திரையில்
ஓடிக் கொண்டிருந்த
ஊமைப்படம்
முடியப் போகிறது..... முடியப் போகிறது.

இவ்வாறு மீரா விலகி வந்த புதிய பாதையை ஊசிகளில் காணலாம். கனவுகளையும், கற்பனைகளையும் விடுத்து ஊசிகளை உருவாக்க, 'சமுதாயத்தின் நோய்க்கிருமிகளைப் பார்க்கிற போது சங்கடமும், கோபமும், ஒரு சுகாதாரமான சமுதாய ஆசையும் தான்' காரணமாகின்றன. அவர், 'இலக்கிய உப்பரிகையில் உலவுவதை விட, சமுதாய நடைபாதைகளைச் செப்பவிடுவதையே' முக்கியமாகக் கருதுகிறார். இச் செப்பவிடுதல் ஊசிகளால் குத்திச் செய்யப்படக் கூடுமா என்பது கேள்விக்குரியதே. கட்பு பாரையின் வேலையை ஊசி எவ்வாறு செய்யமுடியும்? எனினும் மீராவின் போக்கு 'சுகாதாரமான மாற்றம்' என்பதை ஊசிகள் திறனாய்வாளர் ஒருவர் 'தாமரை'யில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'மீரா மாறுகிறார் வளர்கிறார் என்பதற்கு ஊசிகள் ஒரு எடுத்துக்காட்டு. சமுதாய நடைமுறைச் சிக்கல்கள் அவரை மாற்றிக்கொண்டு வருகின்றன என்றும் சொல்லலாம். மீராவின் முந்திய கவிதைத் தொகுப்புக்கள் - கனவுகள், கற்பனைகள், காகிதங்கள் தொகுப்பிற்கு முன்னர் அத்துல் ரஹ்மான் குறிப்பிடுவது போன்று பற்று ஒன்று இவரை ஆட்டி வைத்தது. அவருக்கு வெறியாகவும் இருந்திருக்கலாம். பற்று இருப்பது பிழையல்ல. பகுத்துணர்ந்து ஒரு உறுதிப்பாடாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் சமுதாய நலனுக்கு உகந்த முறையில்.'

மீராவை முன்வைத்து யான் விளக்கிக் காட்டிய கவிதை நெறிமாற்றம் தமிழ்க் கவிதைத்துறைக்கு மட்டுமே மட்டுப்பட்ட ஒன்றன்று. இதனைச் சிங்களக் கவிதைத் துறையிலும் இதே பாங்கிற் காணலாம். இதற்கு கனில் குணவர்தனுவின் 'சந்தய பெய் வத்தியய் அமத்தக்க கலெமி' (சந்திரனையும் காதலியையும் மறந்து விட்டேன்) என்ற கவிதைத் தொகுப்பு எடுத்துக் காட்டாகும்; இதில் தொகுப்பின் தலைப்பையுடைய கவிதையில் குணவர்தன பின்வருமாறு பாடுகிறார்;

யான் செலும் நெடுவழிச்
சாக்கடை யோரத்தில்
பச்சளம் பாலகர்
பல்வாயிரவர்
வெய்யில் நெருப்பினில் கருகிவெந்து
வயிற்றின் நெருப்பினைத் தணித்திடுவார்
பிஞ்சுக் கைகளை நீட்டி இரந்து

அழுது புரள்கையில்

எழில் நிலாவினை எவ்விதம் வரைவேன்?

உளம் வென்றானே எவ்விதம் புனைவேன்?

எனவே, அவரது தொகுப்பில் பசி பட்டினி, சோகம் முதலிய வாழ்வின் அவலங்களும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. ஏனெனில் வாழ்வின் பிரத்தியட்சத்தை விட்டு வசீகரமான கனவுகளிலும் கற்பனைகளிலும் மிதக்க முடியுமா? அது சரியாகுமா? அவ்வாறு செய்தால், 'ஓட்டுன்னே ஹிமி குமாரயா' (முடிக்குரிய இளவரசர்) கவிதைத் தொகுப்பில் அனுலா விஜயரத்ன மெனிக்கே தனது கவிதையில் சித்திரிக்கும் ஆசிரியைக்கு ஏற்பட்டது போன்ற அனுபவங்கள் கிடைக்கலாம். ஆசிரியை வகுப்பில் பாடம் நடத்து கிரள்.

'மீன் முட்டை இறைச்சி சமநிலையுணவின் பகுதிகள்.

உரிமை ஒரு குடிமகனுக்குரித்தாம்.

பாதுகாப்பு உரிமையை யாம் வென்றுள்ளோம்'

இவற்றைக் கேட்டு மாணவர்களின் 'மௌனவிழிகள், திறந்த வாய்கள், ஜளிவிடும் கண்கள்' ஆசிரியைக்கு அர்த்தங்களைப் பிறப்பிக்கின்றன.

'அத்தகு ஆகாரம் புகிப்போரும் உளரோ?

அதற்கு உரிமை எமக்கேதும் உளதோ?

பாதுகாத்திட எமக்கேதும் உளதோ?'

எனவேதான் சுனில் குணவர்தன தாம் எதைப்பற்றிப் பாட வேண்டும் என்ற தெளிவை முன்னிறுத்திக் கொள்கிறார். நடுத்தெருப் பாலகனுக்கு அவரது தாலாட்டு இது.

சின்னஞ் சிறுவனே!

சின்னஞ் சிறுவனே!

நெடுவழியிடையே தாய்மடியமர்ந்தே

கண்ணீர் சிந்திக் கதறியமுவதேன்?

இடி முழுவொலியிற் கண் திறந்ததுவோ?

இமைவழி கண்ட கனவு கலைந்ததோ?

எதிர்வருங்காலந்தான் நினைவு வந்ததோ?

வயிற்றுக் கனலை அணைத்து விடவே

தொண்டையைக் கொஞ்சம் நனைத்துவிடவே

தாயின் மடியினில் உறிஞ்சிக் குடிக்க

ஒரு துளிப்பாலும் கிடைத்திலதுவோ?

முன்னைக் கவிஞர்

மாபேரறிஞர் சொன்னாற்போல்

புண்ணிய பூமியிந்தான் நீ பிறந்துள்ளனை

அவர் மொழி நினைந்து
அழாதே!
நீ அழாதே!

கனில் குணவர்தனுவின் கவிதைத் தொகுதியில் முனைப்பாகத் தெரியும் கவிதை நெறிக்கு அணி சேர்க்கப் பல இளங் கவிஞர் களையும், அவர்களது தொகுதிகளையும் நாம் இன்று பரக்கக் காண லாம். இவர்களுட்பலர் தமது கவிதைத் தொகுப்புக்களை இரண் டாவது, மூன்றாவது சுற்றிலும் கூட வெளியிட்டுள்ளனர். இது இவர்களது வளர்ச்சியை மட்டுமன்றி, புதிய கவிதை நெறியின் வளர்ச்சியையும் காட்டுவதாகும். பராக்கிரம கொடித்துவக்கு, புத்ததாச கலப்பத்தி, மொனிக்காருவன் பத்திரன, விமல் திச நாயக்க ஆகியோர் இத்துறையில் நன்கு நிலைபெற்றுள்ளனர். உதேனி சரத்சந்திர, செனரத் தென்னக்கோன், ரத்ன நாணயக் கார, அசோக கருணாத்ன, மைத்திரி பனுகொட, ரோலண்ட் அபேபால, பசியூரணந்த ஆகியோரும் இவ்வரிசையிற் சேர்கின் றனர். இப்புதிய நெறியில் லௌகீக விடயங்களையும் தமது கவி தைகளில் வடிக்கும் பௌத்தபிக்குவான கோ. ஆனந்த அவர்க ளது சேர்க்கை குறிப்பிடத்தக்கது.

முன்பு குறிப்பிட்டுள்ள 'ஓட்டுன்ன ஹிமி குமாரயா' இளங் கவிஞர்கள் பலரது படைப்புக்களைத் தாங்கிய ஒரு கவிதைத் தொகுதியாகும்.

இவ்வாறு வசீகரமான கனவுகளையும், சுற்பனைகளையும், நில வையும், காதலியையும் அன்றி மக்களைப் பாடும் கவிதைகள் அம்மக்களை எவ்வாறு, எந்த அளவுக்கு நெருங்குகின்றன என்பது ஒரு நல்ல கேள்வியேயாகும். இவ்விஷயம் தனியாக ஆராயத் தகுந்த ஒன்றாகும். வெறுமனே கவிதைத் தொகுப்புக்களிலோ, மட் டுப்பட்ட வட்டங்களுக்குள்ளோ மக்களைப் பாடி என்ன பயன்? ஆனால் அதற்காக அவ்வாறு பாடாமலே விடுவதா முதலியவற் றையும் ஆராய வேண்டும்.

எனினும், இத்துறையில் சிங்களக் கவிதைத் துறையும், இசைத்துறையும் இணைந்து செயல்படும் வகை அண்மைக் காலங் களில் நம்பிக்கையை ஊட்டி வருகிறது. புத்ததாச கலப்பத்தி, மைத்ரி பனுகொட போன்றவர்களது பாடல்கள் பொப் இசை யாயும், மெல்லிசையாயும் மக்களிடையே பரவி வருகின்றன. வாடுலை, இசைத்தட்டுப் போன்ற பொதுஜனத் தொடர்பு சாதனங்களின் பங்கு இதில் முக்கியமானது. இவ்வரிசையில் இளங் கவிஞரான அஜந்தா ரணசிங்கவின் பாடல்களைக் கொண்ட 'அஜந்தா கீத்தாவலி' இசை நிகழ்ச்சி பொதுமக்கள் முன்னிலையில் அண்மையில் நடந்தேறியமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியே யாகும். சமூகத்தில் ஒரு கவிஞரின் பங்கையும், அவர் பெறக் கூடிய மதிப்பையும் இது காட்டுவதாகும். ★

என் கீதம்

ஹலீமத் பம்ரமு கோவா

தமிழில்: எ. ஏ. லக்ஷ்மீப்

எனக்குப் பாட முடியாது. ஆனால் பாடல்களில் மோகம். அவை எப்போதுமே என்னுள்ளே உயிருடன் உள்ளது. பாடல்களில் அநேகவற்றை பெயருடன் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன். இயற்றியவர்களின் பெயர், அவற்றின் இசை அனைத்துமே எனக்குத் தெரியும்..... ஆனால் ஒரு பாடல் உள்ளது. அதை இயற்றியவரின் நாமமோ அதன் பெயரோ ஒன்றுமே எனக்குத் தெரியாது. சில வேளை நான் பிறப்பதற்கு முன்னரே அது இருந்து வந்திருக்கலாம். சில வேளை மனிதகுலம் உள்ளவரை அது நிலைத்திருக்கலாம். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தமட்டில் அப் பாடல் நான் பிறந்த நாள் பரியந்தம் இருந்து வருகிறது. அப்பாடலின் இசை நாதத்தில் சொக்கி நான் தொட்பில் துயிலுற்றேன். சில சமயங்களில் அதன் சப்தத்தால் வெருண்டு இரவில் நான் விழித்திடுவேன். என்னை ஆறுதல் படுத்த என் தாய் கட்டிலிலிருந்து குதிக்கெழுப்புவாள். அவ்வேளைகளில் என் தாய் பிரார்த்தனை செய்வாள் என்று நினைக்கிறேன். எனினும் பிரார்த்தனை அல்ல,

ஆனால் பாடலின் ஓசை — அதே பாடலின் இசை — நான் மீண்டும் துயிலும்வரை ஆறுதல் படுத்தும்.

ஆஹ் என் கீதம்!

வாழ்வின் ஒவ்வொரு தினமும் என்மீது உன் ஆதிக்கம் பெருகுகிறது; மேலும் நான் எனக்குச் சொந்தமல்ல. நான் உன்னுடைய சிறு அம்சமாகி விட்டேன். நீ — நீயே, என் உயிர். நானின்றி நீ தொடர்ந்து வாழ்வாய். ஆனால் நானே நீ மறைந்து விட்டால் மரித்து விடுவேன். மேலும் நானறிவேன், நான் இறந்த பின்னர் என்னைச் சவப் போர்வையால் போர்த்த வேண்டாம். என் கீதமே உன்னைக் கொண்டு நான் போர்த்தி வைக்கப்படுவேன். ஆஹ் என் கீதமே உன் இசை மாத்திரமா என் காதில் ஒலிக்கிறது? ஐடப் பொருளாய் உன்னைக் கண்ணால் காணவும் முடியுமே. முழு உலகமுமே என் நாட்டின் பர்வதங்கள்தான் என்று நான் நினைத்த காலமிருந்தது. ஒரு நாள் வந்தது. அன்று வழமைக்கு மேலாக செவிமடுக்க நீ அருமதித்தாய். லட்சோப லட்ச மனித பாதவொ

11-வது ஆண்டு மலர்

ஆகஸ்ட்-75

இப்பொழுது தயாராகின்றது

- ★ கட்டுரை
- ★ கதை
- ★ கவிதைகள்

அனுப்ப வேண்டியவர்கள் இப்போதே எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஆர்வமுள்ள நண்பர்கள் மலருக்கு வேண்டிய விளம்பரங்களைச் சேகரித்து உதவினால் ஆக்கபூர்வமான உதவியாக அது அமையும்.

வியின் ஒத்திசையை நீ தாங்கி வந்தாய். லட்சோப லட்ச பாதசாரிகளின் பாதவோசை எவ்வாறான மண்ணில் ஜனங்கள் நடக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு கொண்டேன். பள்ளக்குங் பாலிஷ் பூசிய சப்பாத்துக்கள் அணிந்து சிலர் நடந்தனர். ஏனையோர் இறுக்கக் கட்டிய உயர ரக்தோலால் தைத்த சப்பாத்துக்கள் அணிந்து நடந்தனர். இன்னும் சிலர் கரடுமுரடான ராணுவ பூட்ஸ் அணிந்து நடந்தனர். சிலர் பாத அணியின்றி முட்டுக்கால் வரைநீரில் அமிழ்ந்து நெல் வயல்களில் உழைக்கின்றனர்; மற்றோர் எரியும் வெய்யிலில் காய்ந்து கருகின்றனர். சிலர் திட நம்பிக்கையுடன் நடக்கின்றனர்; மற்றோர் சங்கோஜப்பட்டு நடக்கின்றனர். இவர்கள் நடக்கும் பாணியைக் கொண்டு பூமாதேவி களிப்பும் அவஸ்தையுமடைகிறார்.

ஆஹ் என் கீதமே! நானும் நடந்துகொண்டே இருக்கிறேன். பிரதி மனிதனும் உன் நாதத்தில் அவனுடைய சொந்தக் குரலைக் கேட்க மாட்டானா? மற்றவர்களின் குரலைக் கேட்க மாட்டானா? பார் அனைத்தினதும் குரலைக் கேட்க மாட்டானா? என்று நான் எவ்வளவு ஆசைப்படுகின்றேன். அதைக் கேட்கவும் அதில்களிப்படையவும்; அதைக் கேட்கவும் அதைக் கேட்டு பிரமிப்படையவும்; அதைக் கேட்கவும் அதைக் கேட்டு மனநிறைவு பெறவும் அல்லது கோபாவேசமடையவும் நான் எவ்வளவு ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆஹ் என் கீதமே! உன் குரலில் லட்சோப லட்சம் மக்களின் குரல் ஒலிக்கிறது. நான் அறிந்த மொழிகள் இரண்டே இரண்டுதான். என் சொந்த மலை நாட்டின் மொழி ஒன்று; ருஷ்ய மொழி மற்றது. ஆனால் உன் சப்த ஒலிகளின் வலிமையால் உலகம் முழுவதும் மனிதன் பேசும் மொழிகள் அத்தனையையும் எனக்குப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஆஹ் என் கீதமே! கண்ணால் உன்னை நான் காண்கிறேன். உன்னுள்ளே மண்மீது பூத்திடும் ஒவ்வொரு மலரினதும் நறுமணம் மண்டிக் கிடக்கிறது. உன்னில் சப்தச் சமுத்திரங்களில் வீசும் அலைகள் அத்தனையினதும் முழக்கத்தைக் கேட்கிறேன்; முத்தங்களின் மிருதுவான ஒலியைக் கேட்கிறேன்; தசை நாரர்களின் வீச்சைக் கேட்கிறேன்; இலைகளின் சல சலப்பைக் கேட்கிறேன்; உயிர் பெறும் விதைகளின் அவதத்தைக் கேட்கிறேன். உன்னில் காற்றின் ஒலம் குடிக்கொண்டுள்

தமிழ்

ஏ. ஜே. எம். கரன்

தனித் தமிழ் நாடு காணப்
புறப்பட்ட கூட்டத்தில்
தொண்டன் ஒருவன் மீது
மோதிவிட்ட தலைவர்:
'சொறி!' என்று நின்றார்
தொண்டன் விழித்துப் பார்த்தான்!

எது. பச்சிளம் பாலகனின் முதல் முறுவல் வாழ்கிறது.

என் வேதனையும் நீயே
என் களிப்பும் நீயே
என் மனச்சாட்சியும் நீயே

ஆஹ் என் கீதமே! மண்ணிலும் நீ அறியா இடமுண்டோ! மாட மாளிகையை, மண்குடிசையை, பட்டணத்தை, குக்கிராமத்தை அனைத்தையும் நீ தரிசிக்கிரய். உன்னைக் கேட்டிட முடியாதோர் கதியோ அதோ கதிதான். மக்கள் அனைவருக்கும் அறைகுவல் விடுத்து அழைக்கும் பகுத்தறிவின் குரல் நீ. செவிடர்களுக்கு உன் குரல் கேட்டிடும்போது, உள்ளத்தின் அந்த ரங்கத்தில் ஊமையர்கள் உன்னைப் பாடி ஜெபித்திடும் போது நீ பெருமிதமடைகிரய்.

ஆஹ் என் கீதமே!

'காதல்' என்றொரு நாள்
என் காதில் ஊதிவிட்டாய்.
நான் காதல் வசப்பட்டேன்.

'வாழ்க!' என்றொரு நாள்
பொழிந்துரைத்தாய். மரணத்தின் விளிம்பில் தத்தளித்துத் தடுமாறிக் கொண்டிருந்த நான் உயிர் பிழைத்தேன்.

உன்னை நம்புவோர் சாவின் விளிம்பிலும் உயிர் பிழைப்பார்கள் என்று நான் விஸ்வாசிக்கிறேன். உன்னோடு என் ஜீவன் இரண்டு மடங்கு மதிப்புப் பெறுகிறது. உயிருக்காக நான் வாழ்கிறேன்; உன்னுடைய வேண்டுகோள்களுக்காக நான் வாழ்கிறேன். அன்புக்காக வாழ்கின்றேன்; என் சொந்தக் குழந்தைகளுக்காகவும் மற்றவர்களின் குழந்தைகளுக்காகவும் நான் வாழ்கிறேன்; என் சோதர மக்களுக்காக வாழ்கிறேன். ஆஹ் கீதமே நீ சாந்தியை உழைப்பை சமத்துவத்தை சந்தோஷத்தை சகோதரத்துவத்தைப் போற்றிடும் உலகை வியாபித்த சர்வமனிதகுல கோஷ்டி கானமாகும்வரை எனக்கு அமைதியும் இல்லை களிப்பும் இல்லை. ★

ஷோலகோவ்

'திறமையை எப்படி மதிப்பிடுவது? எழுதும் திறமையை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், நம்மிடையே 6 ஆயிரம் எழுத்தாளர்கள் அல்ல, 60 லட்சம் எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள்! ஒரு மனிதனுக்குத் திறமை அவசியம்தான். ஆனால், அந்தத் திறமை எந்தத் திசைவழியில் செல்லுகிறது, அதன் நோக்கம் என்ன, யாருக்காக அது பயன்படுகிறது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். அது மக்களுக்குப் பணியாற்ற வேண்டும் என்பது மிக முக்கியம்.'

துன்ப இழை

மு. கனகராஜன்

யதார்த்தவாதி சமூக விரோதி

'ஜமாலி'

எழிற்

கோலந் தீட்டும்
மலையின் தென்றல்
நீல வானில்—

மலர்ச்

சரமாய்த் தூறும்
முகிலின் துகளை
கிரணச் சிதறல்—

பொன்

வண்டு தழுவி
கவைக்குந் தேனை
வண்ண மலரில்—

பூந்

தாதுப் பெண்ணின்
வாசத் தோழி
தூது வருவாள்—

கயல்

மீனாள் ஆட
ஓடைக் கவிஞன்
மீட்பான் வீணை—

சிறு

புள்ளின் குவமும்
விடிவை அழைக்கக்
கல்யாணி பாடும்—

இவ்

இன்பம் எதிலும்
என்னை இணைத்து
நன்மை காண
என்னை லாமோ,

அவ்

இயற்கை போலும்
இயல்பு இல்லா—
உலகை ஆக்கும்
உழைக்கும் ஓவியாம்
என்றன் தோழர்
துன்பக் குரல்கள்
அவற்றின் பகை (ப்)
புலத்தில் என்றும்
துவரும் போது?

உண்மையைச் சொன்னால்
உடம்பெலாம் நோகும்
உளமெலாம் வாடும்
உருவம் இரண்டாகும்
இரத்த நாளங்கள் கொதிக்கும்
விழிகள் பிதுங்கும்
இதனால்
விளைவுகள் பாரதூரமாகும்.....?
ஆனாலும்
உண்மையைச் சொல்லிட
அஞ்சிட வேண்டுமேன்.....?
எதிலும் — எதற்கும்
துணிவு வேண்டும்;
மனஉறுதி வேண்டும்
கைப்பாய் இருப்பினும்
உண்மையே பகர்ந்திட வேண்டும்
எனினும்,
உள்ளமதில் எழும்
உணர்ச்சிகளை எல்லாம்
சொல்வடிவங்களாய்,
சொற்களைகளாய் எறியக்கூடாது
கருத்துக்கள் சரிதாமா எனும்
கருத்தாழம் வேண்டும்
சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள்
சீரழிவுக் கருத்துக்களாய்
சிதறிடக் கூடாது;
யதார்த்தவாதி சமூக விரோதி
ஆம், உண்மை தான்
சமூகம் தமை ஒதுக்கிடத்
துணிந்தாலும், வசைமொழிந்
பின்வாங்காது (தாலும்
சீர்திருத்தப் போராட்டத்தில்
இறங்கிட வேண்டும்.....
எத்தனை ஆயிரம்
எதிர்ப்புக் கைகள்
ஒங்கிவிட்ட போதிலும்
என்றோ ஒருநாள்
உண்மை வெல்லும்;
அப்போது,
ஆதரவுக் கைகள்
எமைத் தூக்கி நிற்கும்!

தூண்டில்....

★ இந்தியாவில் இன்று ஏற்பட்டுள்ள கொந்தளிப்பு நிலை பிற்காலத்தில் என்ன விளைவை ஏற்படுத்தும்?

கல்முனை-4 கே. எஸ். கார்த்திகேசு

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றுக் கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகி விட்டது. இதுவரையும் இப்படியான ஒரு உள்நாட்டுத் தேசியநெருக்கடி ஏற்பட்டதில்லை

சர்வ தேசப் பாளிஸ்டிகளும் உள்நாட்டுப் பிற்போக்குக் கூட்டணியினரும் சேர்ந்தே இந்தக் கொந்தளிப்பை உருவாக்கியுள்ளனர். இந்தத் தேசத் துரோகக் கும்பல் மக்களிடமிருந்து கட்டம் கட்டமாகத் தனிமைப்படும். பிற்காலத்தில் பாரத நாட்டில் ஏற்பட இருக்கும் சுபீட்ச வாழ்வுக்கு இப்பொழுது நடப்பது பிரசவ வேதனைதான். நம்பிக்கையாக இந்த நெருக்கடியில் இருந்து முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகள் வெற்றிபெறும். இதில் சந்தேகமேயில்லை!

★ பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்திக்குத் தேர்தல் வழக்கில் ஏற்பட்ட தீர்ப்புப் பற்றித் தங்களது கருத்து என்ன? மேற்கோட்டிலும் இதே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டால் இந்திராவின

தும் இந்தியாவினதும் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்?

கொழும்பு-13 செலீவி சியாமளா

இதைப் போன்று பல கேள்விகள் பாரத நெருக்கடி பற்றிப் பலர் கேட்டுள்ளனர். எனவே விரிவாக எழுத வேண்டியுள்ளது. தயவு செய்து இம் மாதத் தலையங்கத்தைப் படித்துப் பாருங்கள்.

★ கவிஞர் எம். ஏ. நுஃமாவின் கருத்துக்கள் ஒரு சிலருக்குக் கசப்பதேன்?

கல்முனை - 4. முகமதுஹசனி

இப்பொழுது புதுச் சிந்தனையாளர் எனத் தமக்குத் தாமே பட்டம் சூட்டிக் கொண்டு ஒரு சில குட்டையில் ஊறிய பழம் மட்டைகள் தமது சுய உருவத்தை மறைத்துக் கொண்டு படைப்பாளிகள் மீது பாய ஆரம்பித்துள்ளன. நுஃமான் படைப்பாளி; சுய சிந்தனையாளன். இது சிலதுகளுக்குக் கைவராத சங்கதி. அந்த வயிற்றெரிச்சலில் கீழ்த்தர வழி முறைகளைக் கையாளப் பார்க்கின்றனர். பாவம், இவர்கள். இதைப் போன்ற எத்தனையோ தரங்கெட்ட தாக்குதல்களுக்கு ஈடு

கொடுத்தவர்கள்தான் இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகள். திட்டித் தீர்த்த அந்தச் சிலதுகளின் முகவரியே இன்று யாருக்கும் தெரியாமல் போய்விட்டது என்பதை உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகின்றேன்.

★ சமீபத்தில் கொழும்பில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கூட்டிய 'தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாடு' அப்படி ஒன்றும் பிரமாதமான வெற்றியல்ல; இது ஒரு பரபரப்பே தவிர, ஆக்கபூர்வமான நன்மை இதனால் கிடைக்க முடியாது எனச் சில எழுத்தாளர்கள் இரகசியமாகக் குறை சொல்லுகின்றார்களே, இது பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

திருகோணமலை. கே. பாலசிங்கம்

அபிப்பிராயம் சொல்ல யாருக்குமே உரிமையுண்டு. அதில் தலையிட விரும்பவில்லை, நான். ஆனால் சொல்லப்படும் கருத்துக்கள் அல்லது அபிப்பிராயங்களில் எந்தளவு நேர்மை இருக்கின்றது அல்லது உள்ளச் சுத்தம் தொனிக்கின்றது என நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மாநாடு வெற்றி பெறவில்லையென்றால் ஏன் அதைப் பற்றி இவ்வளவு பரபரப்புக் காட்டவேண்டும்? சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சோமல் இருந்து விடலாமே! அவர்களால் அப்படி இருக்க முடியவில்லை என்ற ஒரு காரணமே மாநாட்டின் வெற்றிக்கு ஓர் அறிகுறியாகும்.

ஆக்கபூர்வமான நன்மைகள் கிடைப்பது இப்படியான மாநாடுகளின் உடன் விளைவுகளல்ல. நாட்கள் போகப் போகத்தான் இந்த மாநாட்டின் தாக்கங்களையும் பெறுபேறுகளையும் நாம் உணர முடியும்.

வெளியே விவரித்துச் சொல்ல முடியாத பல சம்பவங்களும் பேச்சு வார்த்தைகளும் இன்று குடு பிடித்து வருகின்றன என்பது மாத்திரம் உண்மை. பலர் பலரை அணுகி வருகின்றனர் என்பதும் நடைமுறை.

சொற்ப காலம் காத்திருந்தால் மாநாட்டின் பெறுபேறுகளை நாம் நிச்சயம் உணர முடியும்.

★ 'துக்கள்' ஆசிரியர் 'சேர்' வைப்பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

செல்வி நா. இந்துமதி

ஆனைக்கோட்டை.

திறமைசாலி; பல்வேறு துறைகளில் இடையறாது உழைக்கும் உழைப்பாளி. ஆனால் அடிப்படையில் இவர் ஒரு மக்கள் விரோதி; சோவியத் எதிரி தமிழ் நாட்டின் படித்த திரிசங்கு சொர்க்க நிலையிலுள்ள இரண்டும் கெட்டான் வர்க்கத்தின் தனிப் பிரதிநிதி இவர். 'யார் ஆட்சிக்கு வருகின்றார்களோ அவர்களுக்கு எதிர்க்கட்சி நான்' எனக் கனது இலட்சியத்தைக் கொள்கைப் பிரகடனமாகக் கூறிக்கொள்ளும் இவர் பெரிய பெரிய வர்த்தக நிறுவனங்களின் சட்ட ஆலோசகர். ஆகவே தனது வருமானத்தையும் வாப்புவசதிகளையும் பாதுகாத்துக் கொள்வதில் நிமித்தம் படு மட்டரகமான சோவியக் யூனியனைத் தாக்கித் தமது சஞ்சிகையில் எழுதி வருபவர்.

புதுமையான சிந்தனையாளன் எனச் சொல்லிக்கொள்ளும் இவரது சினிமா நகைச் சுவை வெறும் குழந்தைப் பிள்ளைத் தனமானது. எவ்வித ஆழமுமற்ற

இவரது கருத்துக்கள் இவர் நம்பும் வர்க்கத்துக்கு மக்கள் எதிராகத் திருப்பும் பொழுது மாத்திரம் வலிமையாகச் செயல்படுகின்றன.

சமீபத்தில் இந்திரா காந்திக்கு எதிராக 'யாருக்கும் வெட்கமில்லை' என்ற தலைப்பில் இலட்சக்கணக்கான ஊடுப் பிரசுரங்களை அச்சடித்து தமிழ்நாடு பூராவும் விரியோகித்தவர் இவர். இதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் 'யாருக்கும் வெட்கமில்லை' என்ற தலைப்பில் சினிமாப் படமொன்றைத் தயாரித்து சமீபத்தில் வெளியிட்டுள்ள இவர் அதைப் 'பப்ளிகிட்டி' பண்ணவே இதை ஆயுதமாகப் பாவித்துள்ளார். வியாபார மூளை, பணம் பண்ணுவதற்காக எதையுமே செய்யத் தயாராகவுள்ள இவரைப் போன்றவர்கள் தமிழ் நாட்டில் பிழைக்கத் தெரிந்தவர்கள்.

இவர்களது காட்டில் தொடர்ந்து மழை பெய்யப் போவதில்லை. சமீபத்திய இந்திய இயக்க அலை இப்படியான மக்கள் விரோதிகளை ஒதுக்கித் தள்ளிவிடும் என்பதுமட்டுமே உறுதி!

★ கலாநிதிகளான கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்றோர்களின் கட்டுரைகள் மல்லிகையில் வரும்பொழுது வெறும் கைலாசபதிகளாகவும் சிவத்தம்பிகளாகவுமே பிரசுரிக்கின்றீர்கள். ஏன் இவர்களினது கலாநிதிப் பட்டங்களைச் சேர்த்துப் பிரசுரிப்பதில்லை? நீங்கள் ஒரு பட்டதாரி இல்லை என்ற தாழ்வு மனப்பான்மை காரணமா? அல்லது வேறேதாவது காரணங்கள் உண்டா?

மன்றார்.

க. மதியாபரணம்

முன்னரும் இது சம்பந்தமாக மல்லிகையில் தெளிவுபடுத்தியதாக எனக்கு ஞாபகம். ஒன்றை மாத்திரம் திட்டமாகச் சொல்லி வைக்கின்றேன். பட்டங்களைப் பார்த்து இலக்கிய அறிவை எடை போடும் பழக்கம் மல்லிகைக்கு எந்தக் காலத்திலுமே இருந்ததில்லை. 'உங்களுக்குத் தாழ்வு மனப்பான்மைமா?' என வினாவினீர்கள். மிக வலிமைமிக்க பேரவை ஆயுதமாகக் கொண்டுள்ள எண்ணப் பார்த்து, கணத்திற்குக் கணம் இந்த மண்ணின் அறிவைப் பசனையாகப் பெற்றுக் கற்று வளர்ந்து வரும் எண்ணப் பார்த்துத்தான் இந்த நாட்டின் சகல படிப்பாளிகளும் பட்டதாரிகளும் பொருமைப்பட வேண்டுமே தவிர, நான் பொருமைப் படுவதில் எந்தவித அர்த்தமும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. இதை உறுதியாக நம்புங்கள்!

கலாநிதிகளாகச் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் இருவரும் கருத்துச் சொல்வதைவிட, எழுத்தாளர்களாக அவர்களது வலிமைமிக்க சிந்தனைகளை எழுத்தில் வடிப்பதையே மல்லிகை விரும்புகின்றது அவர்களினது ஆய்மையே அதில்தான் தங்கியுள்ளது; வெறும் பட்டங்களில்லை! இவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரைக்குமல்ல, மல்லிகையில் எழுதும் சகலரினதும் இலக்கிய ஆளுமை கவனிக்கப்படுகும் தவிர, அவர்களது பட்டம் பதவிகளைக் கொண்டு அவர்களது இலக்கியக் கருத்துக்கள் மதிக்கப்பட மாட்டாது.

மல்லிகையின் இத் தார்மிகக் கருத்துக்களுக்கு கைலாசபதியும் சிவத்தம்பியும் உடன்பாடு உள்ளவர்கள்தான்.

நாடக உணர்வு இளம் உள்ளங்களில் வேர் பரப்பி வருகின்றது

உடம்பினிக்கு ஜீவா

சமீபத்தில் நானொரு நாடகப் போட்டிக்கு நடுவராக அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். நடுவர்கள் ஐவர்; அதில் ஒருவர் பெண்.

மாண்புமிகு இந்துக் கல்லூரி தனது உயர் வகுப்பு மாணவர்களின் நாடக ஆர்வத்தைக் கூர்மைப் படுத்தி வளர்க்கும் நோக்கமாகத் தொடர்ந்து வருடா வருடம் நாடகப் போட்டியை நடாத்தி வருகின்றது. இந்தப் போட்டிக்குத்தான் நான் தீர்ப்பளிப்பவர்களில் ஒருவராகக் கலந்து கொள்ளக் கேட்கப் பட்டிருந்தேன்; நானும் ஒப்புக் கொண்டு போயிருந்தேன்.

இன்று நாட்கள்: நான்கு நாடகங்கள்.

தொடர்ந்து நான்கு மணி நேரம் ஒவ்வொரு நாளும் உட்கார்ந்திருந்து நாடகம் பார்க்கும் பொறுமை எனக்கு எப்போதுமே இருந்ததில்லை. எனவே ஆரம்பத்தில் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை மெதுவாக ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுவோமா என யோசித்ததுமூண்டு. ஆனால் கல்லூரி அதிபர் திரு. பேராயிரவர் என்மீதும் மல்லிகையின் மீதும் தனியான அபிமானம் கொண்டவர். முன்னரும் இப்படியாக அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்த இலக்கியச் சொற்பொழிவுக்கு என்னை அழைத்திருந்தும் நான் எழுத்தாளர் மாதிரி சம்பந்தமான பிரயாண நெருக்க

டியால் அதில் கலந்து கொள்ளாமல் அதிபரைக் கடைசி நேரத்தில் ஏமாற்றி விட்டேன். இந்தக் குற்ற உணர்வு என் மனத்தில் நெருடிக் கொண்டேயிருந்தது.

இதற்குச் சமன் செய்யும் நோக்கமாகவே நான் இந்த நடுவர் அழைப்பை ஏற்றுச் சென்றிருந்தேன்.

இன்றைய கல்லூரி மாணவர்களின் ஆக்கபூர்வமான கலை உணர்வை நான் அந்த இரண்டு நாட்களிலும் அறியக் கூடியதாக இருந்தது. மாணவர்களைப் பற்றிச் சரியாகவோ தவறாகவோ இன்று இந்த நாட்டில் ஓர் அபிப்பிராயம் நிலவி வருகின்றது. மாணவர் உலகமே ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் மீறித் தன்னிச்சையாகச் செயல்படுகின்றனர் என்ற ஓலம் சமீப காலத்தில் பெரிதாக அடிபடுவதுண்டு.

ஆனால் அந்த நான்கு நாடக அமைப்பாளர்களையும், நடிகர்களையும் ஆசிரிய ஒத்துழைப்பையும் மாணவர்களின் உற்சாகத்தையும் நேரில் பார்த்தபொழுது நான் பிரமித்துப் போய் விட்டேன்.

பிரபல டில்லி எழுத்தாளர் இந்திரா பார்த்தசாரதி எழுதிய

நாடகமான 'மழை' என்ற நாடகத்தை— மிக நுட்பமான மனத்தத்துவ மோதல்களைப் பின்வாகக் கொண்ட நாடகம்— அவர்கள் கடைசி நாடகமாக ஒரு மணித்தியாலத்தில் அரங்கேற்றி வெற்றிகரமாகச்சாதித்து முடித்ததையிட்டு நான் உண்மையில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இந்த நாடகமே நடுவர் தீர்ப்பின்படி ஏகமானதாக முதற்பரிசு பெற்றுள்ளது. அதில் நடித்த நடிகர்களும் பரிசைத் தட்டிக் கொண்டனர்.

இதில் விசித்திரம் என்னவென்றால் லேசில் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டுள்ள இந்த நாடகத்தை இவர்கள் வெற்றிகரமாகத் தயாரித்து நடித்து ஒப்பேற்றியதுடன், பார்வையாளர்களுக்கும் கவர்ந்திழுத்துச் சென்றதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

இந்த நாடகக் கருவில் இருக்கக் கூடிய நுட்பமென்னவென்றால் அடிமன உணர்வுகளையும் உளச் சிக்கல்களையும் திரிபு நிலையையும் பால் உணர்வு வஞ்சிப்புக்களையும் வார்த்தை யடிவில் புரிந்தும் புரியாமல்கிளித்தட்டு விளையாடி உணர வைப்பதாகும். வெகு சிரமமான வேலை. அந்த நாடகத்தின் எழுத்துப் பிரதியைப் படித்த இலக்கிய ரசிகர்களுக்கு நான் சொன்ன இந்த நுட்பம் விளங்கும்.

இதை வெகு கச்சிதமாகப் புரிந்து கொண்டு இந்தக் கல்லூரி மாணவர்கள் நாடகமாக ஒப்பேற்றி முடித்ததைக் கண்டு நான் திருப்தியடைந்தேன். தரமான நடிகர்களும் கைவந்த

கலைஞர்களும் அநுபவம் மிக்க நாடக மன்றங்களும் செய்ய வேண்டிய இந்தப் பரிசோதனைப் பரிட்சையை மாணவர்கள் செய்து தேர்வு கண்டுள்ளார்கள் என எண்ணும்போது எதிர்கால நாடக உலக வளர்ச்சி பற்றி எனக்கு நம்பிக்கை அப்போதே பிறந்துவிட்டது

பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் நாடகமும் ஒரு முக்கிய அம்ச அமைப்பாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, நடைமுறைப்படுத்தப்பட ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டு வரும் இந்தச் சூழ்நிலையில், பரந்துபட்டுத் தமது மெய்க் திறமைகளை நாட்டின் பொதுச் சொத்தாக வளர்த்து வரும் மாணவர் சமுதாயத்தை எண்ணிக் கலை உலகம் நாளை பெருமைப்படத்தான் போகின்றது.

இரண்டாவது பரிசு பெற்ற தான் 'மூன்று துளிகள்' மூன்றாவதாக வந்த 'தங்கப்பதக்கம்' ஆகியன பாராட்டும்படியாக அமைந்தன.

இந்த நாடகங்களில் பொதுவாக ஒரு குறையைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. சகல நாடகங்களிலும் வந்த பெண் பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தவர்கள் அனைவரும் ஆண்களே. இது ஒரு பெரிய குறை. அடிவயிறு தெரியச் சாரி உடுத்தியும், தொடை தெரியக் கவுண் போட்டும் பொது இடங்களில் பால் உணர்வைத் தூண்டும் விதங்களில் நடமாடித் திரியும் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுள்ள யாழ்ப்பாண இளம் பெண்களுக்கு நாடகத்தில் நடிக்க மட்டும் 'கற்பு' வந்து தலையிட்டு விடுகின்றது இது ஓர் அவலம். நாடக உலகிற்கு பெரும் தலையிடி.

நாகரிகமான

தரமான

நவீன மோஸ்தர்
புடவைகளுக்கு

கவர்ச்சிகரமான

ஆண்களின் உடைகளுக்கு

முதன்மை ஸ்தாபனம்

போன் : 7034

த. குமாரசாமி

ரெக்ஸ்சைஸ்

42, 44, பெரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்.

ஞானம்ஸ்

பிடவைத் துணிசுகள் மாற்றுகளுக்கேற்ப மாற்றுகளுக்கேற்ப மாற்றுகளுக்கேற்ப

உங்கள் தேவைக்குரிய

- ★ பிடவைத் துணிசுகள்
- ★ கூறைச்சேலை வகைகள்
- ★ நெடிமேட் உடைகள்

சிதான விலையில்
பெற்றுக்கொள்ள

ஞானம்ஸ்

ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

18A, மக்கள் நவீன சந்தை, யாழ்ப்பாணம்.

GNANAM'S TEXTILES

18A, People's Modern Market

JAFFNA.

2042 எதிர்வைதகை சித : யாழ்ப்பாணம் மாவட்டில் வசிப்பவருக்கு
புரிவரும் வெளிநாடுகளிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற சந்தை
சந்தைக்குள் யாழ்ப்பாணம் மாவட்டில் அமைந்துள்ள 18A, மக்கள் நவீன
சந்தைக்குள் வட்டிதகை சித : யாழ்ப்பாணம் மாவட்டில் வசிப்பவருக்கு